

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Διευθυντής ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως δραχμὰς 6 — Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσᾶ 7
Ἔτος Δ'. Γραφεῖον: Ὀδὸς Πανδρόσου 4 α' πλησίον Μητροπόλεως Ἀριθ. 3 (13)
15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1902

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Λουομένη Ῥωμαιοὶ (εἰδύλλιον) ὑπὸ Σπ. Ν. Βασιλειάδου. — Ἐντυπώσεις μετὰ τὸν γάμος ὑπὸ * * * Μελομένη Κωνσταντινοπούλου (εἰκὼν).
— Ὁ Καμινάπτης (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαβῆ. — Ἡ Φιλολογία ὑπὸ ἔλεγχον ὑπὸ Δεσποίνης Μυρίζου. — Συμβουλαὶ κατὰ
Δεκαπενθήμερον. — Κοινωνικὸν Δεκαπενθήμερον κ. τ. λ.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ

ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Κάτωθεν πλατείας Ὀμονοίας. Σταθμὸς Ἀζυρίου.
Τελειότης ἐπιστημονικῆ πραγματικῶς· χωρὶς ρεκλάμα.
Ὅλα τὰ εἶδη τῶν λουτρῶν ἀνεξαιρέτως μετὰ τὰ ἰδικὰ του
κρυσταλένια νερά, ὄχι μετὰ νερά τῆς δεξαμενῆς, καὶ αἱ
τιμαὶ του ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

Ἀπὸ 2 Μ. Μ.

Ντοῦς ψυχρὰ (Douches froides)	0,80
» Σκωτικὰ (» Ecossoises)	—
Θερμὰ ἀπλά Bains simples	1,30
Θειοῦχα, σιδηροῦχα, ἀλκαλικά καὶ πιτυροῦχα	1.80
Ἀλατοῦχα καὶ ἀμιλοῦχα	2.—
Ἀρωματικά	3.—
Vichy Pénes	4.—
Τουρκικὰ καὶ Ρωσσικὰ	—
Ἡμίλουτρα τοῦ στομάχου Halbad	2.00

Σάπων λεπτά 30.

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς γίνεται ἔκπτωσης.

ΝΕΟΝ ΤΜΗΜΑ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

τελειοτάτων, μετὰ ἴδιον διαμέρισμα δι' ἕκαστον λουόμενον.
Ἀποκλειστικῶς τὸ τμήμα τοῦτο δέχεται κυρίας μὲν κατὰ
Δευτέραν καὶ Πέμπτην, κυρίους δὲ κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας.
Ἡ Διεύθυνσις
ΚΩΝΣΤ. ΚΟΡΟΔΗΜΟΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΛΑΒΑΚΗ

Πάροδος Ἐρμεῦ παρὰ τὴν Καπνικαρέαν ὁδ. Χριστοπούλου.
Πρὸ 25ετίας λειτουργοῦν εὐδοκίμως ἐγγυᾶται διὰ τὴν
στερεότητα καὶ τὰ ἐκλεκτὰ ὑλικά του. Δέρματα Γαλλίας.
Κομψότης, Στερεότης, Εὐθηνία.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΡΑΧΑΝΑ καὶ ΛΕΤΗ ΕΝ ΒΟΛΩ
Κατασκευάζει Σειρίτια, Γαϊτάνια, Κορδόνια ὑποδημά-
των. σάπωνας ἀρωματικούς καὶ μυρωδικὰ διάφορα.

ΜΕΓΑ ΥΑΛΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΒΟΛΩ ΑΛ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΝ

Τὸ μεγαλειότερον καὶ πλουσιώτερον κατάστημα τῆς Θεσ-
σαλίας. Πλουσία συλλογὴ λαμπῶν.

ΕΙΔΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

τῆς ὀζείνης διὰ πρωτοτύπου μεθόδου μετὰ μεγίστης ἐπι-
τυχίας, τῆς ὑπερτροφίας τῶν μυδαλῶν ἐνηλίκων καὶ παι-
δων, ὡς καὶ τῶν ἀδενοειδῶν ὄγκων πολυπόδων κλπ., τῶν
συφιλιδικῶν ἐκδηλώσεων λάρυγγος, ρινός, ὠτων.

27—ὁδὸς Πανεπιστημίου—27

ἀντικρὺ Ὁφθαλμιατρείου

Ῥωρὰ ἐπισκέψεων 9—11 π. μ. καὶ 4—5 1)2 μ. μ.

ΕΙΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΩΝ ΝΟΣΩΝ ΤΟΥ ΛΑΡΥΓΓΟΣ, ὠτων, ΡΙΝΟΣ

Ὁ ἰατρός ΕΜΜΑΝ. Α. ΚΥΤΑΡΙΟΛΟΣ

Ἵφηγητὴς τῆς Λαρυγγολογίας, Ὀτολογίας καὶ Ρινολο-
γίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, εἰδικῶς ἐπὶ τετραετίαν
τὴν λαρυγγολογίαν, ὠτολογίαν καὶ ρινολογίαν σπουδάζας
εἰς τὰς διασημοτέρας κλινικάς καὶ νοσοκομεῖα Παρισίων,
Βιέννης, Βερολίνου Βρυξελλῶν καὶ Λονδίνου, διευθύνων δὲ
καὶ τὴν ἐν Παρισίοις λαρυγγολογικὴν κλινικὴν ἐν τῷ Διεθνεί
νοσοκομείῳ Hôpital international (Pean Astier).

ΜΕΓΑ ΥΑΛΕΜΜΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Κ. ΜΑΝΟΥ καὶ ΙΩ. ΛΕΜΠΑΔΟΥ

Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Αἰόλου 77.

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς κρυσταλλουργίας, λάμπαι πολυτε-
λεῖας διαφόρων συστημάτων, σερβίτσια ἐκ πορσελάνης. μα-
χαιροπήρουνα διαφόρων τιμῶν καὶ ποιότητων.

L'UNION

Compagnie d'assurance sur la vie humaine. Capital et reserves 150 millions de francs.

Fondée en 1829

Directeur pour la Grèce et Crète Rue de Stade C. SYGROS

Διά τιμολόγια και πλειότερας πληροφορίας απευθυντέον τῷ κ. Κωνστ. Φ. Κλάδῳ διευθυντῇ τῆς «Ἴριδος Ἀθηνῶν». Pour tarifs et meilleurs renseignements s'adresser M' C. Clados directeur d' «Iris d'Athènes»

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Κ. ΣΓΑΘΑΤΟΣ

Ἐν Ἀθήναις

20 Ὀδ. Βουλῆς 20.

Τεχνητοὶ ὄρροι ἀπεστερωμένοι ὄλων τῶν ἐν χρήσει εἰδῶν Παρασκευὴ ὀξυγόνου.

Μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις καὶ χημικαὶ ἀναλύσεις.

Χημικὰ προϊόντα. — Εἰδικότητες. Ἱατρικοὶ οἶνοι. Εἰδη χειρουργικὰ καὶ ἀντισηπτικὰ. Ἀπολυμάνσεις διὰ Φορμολίνης.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

Σ. Κ. ΦΟΥΝΤΗ

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου κατηρτίσθη οὕτως:

- 1). Νικ. Καρνέσης διευθυντῆς τῆς 7ης δημ. σχολῆς.
2). Ἄνδρ. Δραγάτης διδάσκαλος τῆς 8ης δημ. σχολῆς.
3). Δημ. Μύταλις διδάσκαλος τῆς 8ης δημ. σχολῆς.
4). Σπυρίδων Θεοτοκᾶτος πτυχιούχος καλλιγράφος καὶ χρογράφος.
5). Γεώργ. Λεμπέσης διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς.
6). Β. Οἰκονομόπουλος γυμναστής.
7). Κατίνα Ρετσίνα δημοδιδάκταλος.

ΕΛΛΙΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐργοστάσια ἐν Ἐλευσίνι. κατὰστήματα καταναλώσεως ἐν Πειραιεὶ, ἔναντι Σταθμοῦ Σιδηρ. ΣΑΠ ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Κολοκοτρώνη, ὁδὸς Εὐριπίδου, ὁδὸς Ἱπποκράτους, Λεωφόρος Φαλήρου. Ὁ παγκοσμίου φήμης Σάπων Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλου κατέλαβεν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐξωτερικῶ τὴν πρώτην θέσιν, λόγῳ τῆς ἀγνότητος καὶ λαμπρᾶς ποιότητος αὐτοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἐυλέμπορος ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Ἀφροδίτης 10.

Οἰκοδομήσιμος ξυλεῖα εἰς μεγάλας ποσότητας, καθὼς καὶ παντὸς εἶδους ξυλεῖα.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἰωάν. Ἡλ. Βουτυρίτσα

Ἐν Πειραιεὶ

Ἀποικιακὰ ἐκλεκτὰ καὶ εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῶς εὐθυνάς. Ἐλαια πρώτης ποιότητος, βούτυρα καὶ τυριὰ γνήσια καὶ ἐκτάκτου ποιότητος. Ρετσίνα ἀθάνατος.

Η ΕΝΩΣΙΣ

Ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία τῆς ζωῆς.

Κεφάλαια 150 ἑκατομμύρια φραγ.

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1829.

Διευθυντῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην

Κ. ΣΥΓΓΡΟΣ

Ὁδὸς Σταδίου 54.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΜΑΧΙΝΑΣ

Ἀναστασίου Διακίη

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΓΡΑΜΜΗ ΕΥΒΟΙ-ΚΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ὥραν 7. μ.μ. Διὰ Λαύριον Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδα. Ὁρεοῦς καὶ Βόλον. Ἀναχωρεῖ δὲ ἐκ Βόλου Τρίτην 11 π.μ. διὰ τῶν αὐτῶν προσεγγίσεων.

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 7 μ.μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα Αἰδηψὸν (κατὰ τὸ θέρος) Λίμνην, Στυλίδα, Ὁρεοῦς καὶ Βόλον. Ἀναχωρεῖ δὲ ἐκ Βόλου Πέμπτην 10 π.μ. διὰ τῶν αὐτῶν προσεγγίσεων.

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ὥραν 7 μ.μ. Διὰ Μονεμβασίαν Ἀγ. Πελαγίαν Νεάπολιν Γύθειον, Γερολιμένα, Καλάμας καὶ Νησίον. Ἐπιστρέφει δὲ εἰς Πειραιᾶ μετὰ τὰς αὐτὰς προσεγγίσεις.

Τοὺς ἀνωτέρω πλόας θὰ ἐκτελῶσι τὰ ταχύπλοα καὶ ἡλεκτροφόωτα ἀτμόπλοια «ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ καὶ «ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως)

ΜΕΓΑ ΠΟΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΛΩΛΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΣΑΜΑΡΤΖΗ—ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΒΟΛΩ (Ὁδὸς Δημητριάδου

Εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο παντοπωλεῖον τοῦ Βόλου εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ ἀποικιακὰ εἰς τιμὰς καὶ ποιότητας ἐξαιρετικὰς. Βούτυρον θεσσαλικὸν ἀγνὸν καθὼς καὶ Ρωσσικὰ τοιαῦτα τυριὰ ἔξοχα, παρασκευαζόμενα ἐκ τῶν τυροκομείων τῶν ἰδίων. Ἀγράφων, imperial, μανούρια κλπ ἐγχώρια καὶ εὐρωπαϊκὰ. Ποτὰ καὶ Ζύθοι ἐγχώριοι καὶ εὐρωπαϊκοί, ἀντιπροσωπεῖα διαφόρων οἴκων. Ζύθος Spaten Hagera brau Augoustine. Ἀντιπρόσωποι τῆς μοναδικῆς σαμπάνιας Moumm, Σοκολάτα, Τέϊον κλπ.

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΝΑΣΤ. ΚΑΣΚΑΝΙΩΤΗ

Ὁδὸς Λεωχάρους 9.

Ρετσαίνο ἐκτακτο, περιποίησης μοναδικῆ, καθαρῆ καὶ ἀψογος.

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Δ'. ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΡΙΘ. 3 (13)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. Φ. ΚΛΑΔΟΣ Εσωτερικῷ Δρ. 6 — Ἐξωτερικῷ Φρ. χρ. 7 15 Ὀκτωβρίου 1902

Η ΛΟΥΟΜΕΝΗ ΡΩΜΑΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Ὡς ἔδρα τις κόσμημά τι. Ἐπρεπε νὰ μένη ἐκεῖ, παρῶν. Διατί ὄχι; Δυνατὸν νὰ ἐπόθει ἐκεῖ ἡ Ρωμαία καὶ νὰ λησμονεῖ ἓνα στίχον τοῦ Κατούλλου, δυνατὸν νὰ ἐφευγεν ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς ὀδύλλου εἰς τὰ βᾶθη.

Ἐπρεπε νὰ εἶπεν ἐκεῖ, νὰ εἶπεν τὸν στίχον, νὰ ἀνασῶρη τὸν δακτύλιον ἃς ἐπνίγητο. Ἐπρεπε νὰ ἔμενε παρῶν.

Ἦτο; Ὁχι, ταυτὸν. Δούλος. — Δούλος, ἀλλὰ μὴ διότι ἐλέγετο δούλος ἐστέρητο καρδίας, ἀνηλεῆς Ρωμαία;

Αὕτη ἐβάδισε. Προέβη εἰς τὴν κλιμακίδα ἣτις βυθίζεται εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅλη ἐκείνη ἡ αἴθουσα καὶ λεκάνη τοῦ λουτρῶνος, ἀρωματισθεῖσα καὶ διαυγασθεῖσα ἀμβροσιώτατα, ἦτο ὡς στόμα ἡδύπνον ἀποπνέον τὸ φίλημα καὶ τὸ ἄσμα.

Ἡ Ρωμαία κατέβη τὴν πρώτην, τὴν δευτέραν βαθμίδα. Τὸ ὕδωρ ἀναπαλλόμενον ἤδη ἐφίλει τὴν πτέρναν τῆς. Συνέλαβε τὸν μακρὸν πέπλον, ἐστράφη, ὑπέστυρεν, ἀφῆκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ δούλου αὐτὸν καὶ τὰς ἐμβάδας εἰς τὴν βαθμίδα.

Ἦτο γυμνή, μέχρι ποδῶν. Τί ἂν ὁ δούλος πλησίον ἐκεῖ εἶχε καρδίαν καὶ εἰκοσιν ἔτη! Εἶναι θνητῆς τὰ στήθη ταῦτα, οἱ μαστοί, τὰ σφυρά, οἱ λαγόνες;

Εἶναι ἀγάλματος ἡ φρίσσουσα αὕτη λαμπρότης καὶ καλλονῆ;

Εἰς τὰς φλέβας αὐτὰς κυλίσεται γάλα, πῶς, αἷμα ἢ πῦρ; Τίς εἶπεν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τῶν Μεδίκων εἶναι τοῦ κάλλους τὸ τέλειον;

Τίς εἶπεν ὅτι αἱ ἀερώδεις θεότητες εἶναι ὑπέρτεροι τῶν ἐώλων πλασμάτων;

Εἶδον τὴν θνητὴν ἐκείνην; Γυμνὴ μέχρι ποδῶν. Ἐστῆ μόλις στιγμὴν προσκλινῆς, ἐρήγησεν εὐπαθῶς ἐνατενίσασα τὸ βαθὺ καὶ διαυγές ὕδωρ, ἐβυθίσθη βραδεῖα ὡς ἡ δύσις, ὡς ἡ ἀστραπὴ λαμπρά.

Ἐλούετο, ἐταράσσετο ἐπαφρίζουσα· ἐβυθίζετο ὡς δελφίν· ἐφευγε ἀπὸ τοῦ λουτρῶνος καταδυομένη· ἐπλεε μόνη

ἀπέναντι τοῦ ὄλου πελάγους, ἐπανεισῆρχετο ὡς ὄνειρον, μὰς κρόχειρ ἀπέριπτε τὴν κόμην, εὐσταλής. Ἀπὸ τῶν πλοκάμων τῆς ἀπελείβοντο σταλαγματὶ ἀδάμαντινοι· ὑπὸ τοῦ πόδας αὐτῆς ἐταράσσοντο ἀδάμαντες ἀληθεῖς. Τὸ ὕδωρ ἀπέπνευ ἀρώματα ἡδύτατα μέχρι λιποθυμίας, τὰ χεῖλη τηπέμελλον τοῦ Ὁραίου μελύδριον ἐρωτικὰ μέχρι μέθης. Χρυσόπλευρα ἰχθύδια, ὡς θαλάσσιαι χρυσαλίδες, προσήρχοντο ἐν σειρᾷ καὶ παρηλαυον περι τὴν πλ-υρὰν τῆς Ρωμαίας ἡρέμα, εἶτα αἰφνης ἐφευγον ἐσπευσμένως. Ἐκεῖνα ἐπαίζον αὕτη ἐλούετο τοιαύτη.

Ταλαίπωρε Δικίε! Ἐὰν μετὰ τινος μηνῶς ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπέθνησκε τακεις, ἡ ὑπερήφανος Ρωμαία οὐδ' ἠρώτησε κἄν διατί.

Ἦτο δούλος.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ

(Ἡ κυρία Κάκια Μακρῆδος ἐτῶν 18 πρὸς τὴν δεσποινίδα Φωφῶ Ἐώρα, τῆς αὐτῆς ἡλικίας, εἰς Κέρκυραν).

Ἀθῆναι 2 Μαρτίου 1901

Φιλτάτη Φωφῶ, Ἐνθυμείσαι πόσος καιρὸς παρῆλθεν ἀφ' οὗ τοῦ ἐγγράφου πῶς ὁ Μίμης με ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν πατέρα. Τώρα ὄλα ἐτελείωσαν καὶ εἶμαι σύζυγός σου πρὸ 48 ὡρῶν. Μὴ βιάζεσαι δά.

Θὰ εὐχαριστήσω τὴν περιέργειάν σου, καλὴ μου Φωφῶ, καὶ δὲν θὰ ἔχω εἰς τὸ μέλλον μυτικὰ ἀπὸ σέ ὅπως καὶ πρὶν. Ὑπανδρεύθηκα. Καὶ ἐπέρασαν ὄλαις ἡ φασαρία τῶν προσκλήσεων· τὰ δῶρα, αἱ ἐπισκέψεις εἰς τὰ ἐμπορικὰ, αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ ἐναγκαλισμοὶ μετὰ τὰς φίλας μου, ὄλα ἐτελείωσαν, ὄλα, καὶ μοῦ μένει μόνον μὴ σκοτοῦρα στὸ κεφάλι, μὴ ἐξάντλησις εἰς τὸ σῶμα, ἀπαράλλακτα σὰν νὰ σηκῶμαι ἀπὸ μεγάλη ἀρρώστια.

Ὑπανδρεύθηκα, καὶ μοῦ φαίνεται ἀκόμη σὰν ψέμμα. Ἐνθυμείσαι, Φωφῶ μου, εἰς τὸ σχολεῖον τὰς ὥρας τοῦ περιπάτου καὶ τῶν ποιητικῶν σχεδίων μας, τὰς συζητήσεις μας διὰ τὸ μέγα, τὸ ἀνεξάντλητον ζήτημα τοῦ γάμου, εἰς τὸ ὅποιον δὲν καταρωθώσαμεν ποτὲ νὰ συμψηφίσωμεν, τὰ γέλια καὶ τὰς ἀπορίας μας τὸ βράδυ, ὅταν στὰ ψύχη τοῦ χει-

μῶνος ἐξήτουσαμεν νὰ ζεσταθῶμε στὴν ἀγκαλιὰ ἢ μιὰ τῆς ἄλλης, σὰν ψεύτικο ἀνδρόγυνο;

Ἐ λοιπόν, δὲν θὰ ἐλησμόνησες πόσον πάντοτε ἤθελα νὰ εἶμι πρωτότυπος εἰς ὅλα· εἰς τὰ φορέματά μου κηθῶς καὶ εἰς τὰς ἰδέας μου.—Σοῦ ἔλεγα πάντοτε ὅταν μιὰ ἡμέρα ἔλθω στὸν κόσμον, θὰ εἶμαι ἐκκεντρικὴ, θὰ ἔχω ἐπεισόδια, ποῦ νὰ μὴν ὁμοιάζω μετὰ κχιμιάς ἄλλης. Αὐτὸ τὸ κατῶρθωσ καὶ εἰς τὸν γάμον μου—ὁ Μίμης δὲν ὁμοιάζει τοὺς συνήθεις γαμβροὺς—ἔκρυψε, πῶς:

Δὲν ἤθευῶ διατί, μοῦ ἐπέρασαν ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Μίμης δὲν εἶνε ὅπως διόλου ἀνδρας, ἔτσι πῶς νὰ σοῦ εἶπῶ, ποῦ νὰ ἔχη ἐπιβλητικόν, ποῦ νὰ ἐμπνέη σεβασμὸν ὄχι σεβασμὸν, ἀλλὰ ἔρωτα μετὰ δάκρυα, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἐδιαβάξαμε στὴν κυρίαν μετὰ τὰς Καμελίαις, τὸ βιβλίον ποῦ μᾶς ἔφεραν ἡ μι κρὰ Ἰουλίαι. Αὐτὴ ἡ ἰδέα μοῦ ἐστερεώθη ἀκόμη περισσότερο ὅταν ἔκαμα τοὺς ἀρραβῶνας, καὶ γνωρίζεις σὺ πόσον πεισματάραι εἶμαι ὅταν σηματοῖτω μίαν πεποίθησιν. Ἐν τούτοις σοῦ ὁμολογῶ ὅτι εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὸν ἡγάπησα, τὸν καὶ μόνον τὸν Μίμη, ἔτσι κλαψιάρης ποῦ ἦτο, μετὰ ἔκαμα νὰ εὐρίσκω εὐχαρίστησιν εἰς τὴν ἀντίθεσιν αὐτῆν τῶν χαρακτῆρων μας.

Καὶ τὸν ἀγαποῦσα γελαστά, τρελλούτσικα, μετὰ τὰ χωρατὰ του, μετὰ τὰ κλάμματά του, μετὰ τὴν καλωσύνη του, μετὰ τὰ κατεδασμένα μουτρά του ὅταν τοῦ ἔκαμα νάζια.

Τὸν ἐσταύρωσα τὸν δυστυχῆ καὶ ἐκαμάρῶνα τὴν ἀνεξάντλητον ὑπομονὴν του. Ἐπαίξα μαζὺ του ὅπως ἔπαίξα ἄλλοτε μικρὴ-μικρὴ, μετὰ τὴν μασκίτα μου, τὸ ἀγαπημένο μου σκυλάκι. Ὁ Μίμης δι' ἐμὲ ἦτο πρᾶγμα μου, ἦτο κτῆμά μου, μοῦ ἐχάρισε τὴν θέλησίν του, μοῦ ἐθυσίασε τὸ ἐγὼ του χωρὶς ὄρους καὶ συμφωνίας. Σημείωσε ὅμως ὅτι καὶ ἐγὼ δὲν ἤμην φυλάργυρος εἰς τὰ χάλια μου.

Ἐδιασκέδαζα κάθε στιγμὴν, νὰ τοῦ χαλῶ τὸ μουστάκι, πάντα σιδερωμένο καὶ κολλᾶτο μετὰ râte hongroise, νὰ τοῦ λύνω τὴν γραβάτα του, νὰ τοῦ ἀνεβάζω τὸ κολλᾶρο, νὰ σβύνω τὸ τσιγάρο του, καὶ ἐφιλιώμαστέ πάντα σὶ τὸ τέλος μετὰ ἕνα δυνατὸ φιλί. Μία δύο φοραὶς, ἐσκέφθηκα σοβαρά, ἂν θὰ ζήσω εὐτυχῆς μαζὺ του καὶ χωρὶς δυσκολία ἀπάντησα νκί, ἀπαράλλακτα ὅπως τὴν παραμονὴν τῶν ἀρραβῶνων, ὅταν ἐζητήθη διὰ τὸν τύπον καὶ ἡ γνώμη μου ἀπὸ τὸν παπᾶν καὶ τὴν μαμᾶ. Καὶ νὰ σοῦ εἶπῶ διατί.

Ἦξευα ὅτι θὰ κάμω ὅ, τι θέλω μαζὺ του, μετὰ ὅ, τι θέλω ὅτι θὰ εἶμαι κυρία του καὶ πρὸ πάντων κυρία τοῦ ἑαυτοῦ μου, ὅτι ὅλα θὰ μοῦ περνοῦν χωρὶς νὰ ἔχω νὰ δώσω λόγον εἰς κανένα καὶ χωρὶς νὰ ἔχω ὅπως ἄλλοτε τῆς γρίναις καὶ τὰ μαλώματα τῶν σεβαστῶν μου γονέων. Ἐπειτα πρέπει νὰ γνωρίζης ὅτι ὁ Μίμης εἶνε σωστὸς τζέντελμαν, καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως καὶ δὲν θὰ κυττάζη πολὺ πολὺ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς μοδίττας, οὔτε θὰ παραπονῆται γιὰ τὰς τουαλέταις μου. Εἶνε ἀλήθεια πῶς ἡ προίκα μου εἶνε ἀρετὰ στρογγυλὴ καὶ γνωρίζω τὰ δικαιώματά μου ὥστε νὰ λέγω πὸ θέλω ὄχι μόνον διὰ τὰς ἀπαιτήσεις μου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ καπρίτσια μου—ὁ καὶ μόνος ὁ Μίμης δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ του—καὶ τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὸ σῶμά μου καὶ ὅλα μου τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴ λείπουν γύρω μου ἔτοιμοι εἰς πρῶτην πρόσκλησιν οἱ κατὰ παρέμβασιν πληρωταί. Σκέπτομαι μάλιστα νὰ ἔχω τὴν πρόνοιαν, νὰ μὴ ἀπελπίζω ποτὲ ἐντελῶς τοὺς θαυμαστάς μου, ὅπως ἡ Madame Trois étoiles, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. En attendant δὲ κάμω τὸ φλέρτ μου, ἀθῶα καὶ ἀκακὰ ὅπως εἰς τὸ σχολεῖον, ἄχ! τρελλαινομαί γιὰ τὸ φλέρτ, Φωφῶκα μου. Φαντάσου πόσον εὐχάριστα θὰ περνῶ τὸν καιρὸ μου μετὰ τὰ θεάτρα, μετὰ χοροὺς, μετὰ πύκ-νυκ, τί ὄρατα θὰ ἀπασχολῶ τὸ πνεῦμά μου καὶ θὰ χρωματίζω καὶ τὰς πλέον μονοτόνους ὄρας τῆς ζωῆς.

Ἐχω dame de compagnie μιὰ Ἐλβετίδα ποῦ ἔχει πάντοτε κάτι νὰ διηγηθῆ. Ἐπ' αὐτῆς δύναμαι νὰ βασιζώμαι

εἰς ὅ, τι, μετὰ εἰς ὅ, τι καὶ ἂν χρειασθῶ τὴν συνδρομὴν τῆς. Βλέπεις λοιπόν καὶ σὺ, Φωφῶ μου, πῶς δὲν ἔχω ἀδικον νὰ εἶπῶ, ὅτι ὁ Μίμης μοῦ ἐταίριάζει σὰν ἕνα ζευγάρι γάντια. Ἐκτὸς αὐτῶν ἔχω καὶ ἕνα ἄλλο avantage μετὰ τὸν γάμον μου θὰ ἔχω εἴσοδον εἰς μερικά σπιτία μετὰ τὰ ὁποῖα ἔως τὴν παπᾶν, δὲν κατῶρθωσε νὰ συνδεθῆ.

Τόσην ὥραν σοῦ φλυαρῶ καὶ δὲν σοῦ ἀνέφερα τὰ δῶρα ποῦ μοῦ ἔκαμα· τί chaines, τί δακτυλίδια καὶ κάθε ἡμέρα ἀπὸ ἕνα μπρελόκ. Μοῦ ἔφερε δύο γουρουνάκια τοσουλάκια, τὸ ἕνα bleu ciel, τὸ ἄλλο κόκκινο, ἐγὼ προτιμῶ νὰ εἶμαι τὸ γαλάζιο καὶ ἐκεῖνος τὸ κόκκινο.

Καὶ ἔτσι τὸν ἀγαπῶ à ma façon, κατὰ τὸν τρόπον ποῦ ἀντιλαμβάνομαι τὸν ἔρωτα ἐγὼ. Μὴ κάμης πάλιν τῆς γριμάτσαις σου καὶ παραδέξου ὅτι καὶ ἐγὼ αἰσθάνομαι, ὄχι καθῶς ἐσύ, καλὴ μου Φωφῶ, ἡ ὁποία εἶσαι εἰς ἀγγελος, ἀλλὰ τοῦλάχιστον καθῶς τὴν Μαρίκα καὶ τὴν Διλῆ, αἱ ὁποῖαι ἐπερνοῦσαν ὡς αἱ πλέον εὐαίσθητοι εἰς τὸ σχολεῖον.

Σοῦ εἶπα ὅτι, ὅταν μοῦ ἐζήτησαν τὴν γνώμην μου οἱ γονεῖς μου, παρεδέχθη ἀμεσῶς ἀλλ' ἤμην εἰλικρινῆς καὶ ὁμολογοῦσα εἰς τὸν ἐκυτόν μου πῶς δὲν θὰ μοῦ ἦτο δυνατόν νὰ ζευχθῶ μαζὺ του καὶ μόνον μαζὺ του εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν, νὰ γίνωμεν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, νὰ περάσω τὰ ὠραιότερά μου χρόνια χωρὶς νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ ἐπειτόδικ ὅπως ἡ κυρία Π ἡ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀπότὰς νεωτέρας φίλας τῆς μαμᾶς. Δὲν ὁμίλῳ διὰ τὰ φλέρτ καὶ τὰ passe temps τῶν σαλονιῶν, τάποικα δὲν λείπουν ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ γάμου ἀναφέρουμαι εἰς τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ εἶμεθα πλέον νεοπανδρεμένοι, ὅταν θὰ ἔχωμεν πλέον χορηγίασιν εἰς τὸν ἄλλον, ὅταν θὰ παύσουν νὰ προκαλοῦν φρικίσαι αἱ θωπεῖαι καὶ ἐκπλήξεις αἱ ἀμοιβαῖαι εὐφυολογίαι μας. Πρὸ πάντων ὅμως εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ διεκρίνα τὴν κυρίαν Π. τὴν γνωρίζεις τὴν μικρόσωμη μελαγχρινὴ μετὰ τὴν ἐλγὰ σὶ τὸ δεξιὸ χεῖλος, ποῦ ἤρχετο πάντοτε σπῆτι σὶ τὸ μπράτσο ἐνὸς ξανθοῦ μετὰ τὰς φθοβίταις, —ὄχι ὡς μοδὲλο διὰ μίμησιν, ἀλλὰ διὰ τὸν πρωτότυπον τρόπον μετὰ τὸν ὁποῖον εἶχε κανόνισαι τὰς σχέσεις τῆς πρὸς τὸν κύριον αὐτόν.

Ἐλογάριαζα λοιπόν, φίλη μου, πῶς ἡ ζωὴ μου δὲν θὰ εἶνε ἀτάραχος ὅπως τὰ νερά τῆς δεξαμενῆς μας, καὶ πολλὰκις ρεμβάζουσα, ἀφρημένη, ἐνῶ ὁ Μίμης μοῦ ἔσφιγγε τὸ χέρι καὶ ἐψιθύριζε σὶ τὸ αὐτί μου, κατακόκκινος σὰν παπαροῦνα, ὅλα τὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως, ἐσυλλογίζομαι ποῖος θὰ εἶνε ὁ εὐτυχῆς θνητός, ὁ ὁποῖος πρῶτος θὰ μοῦ ἐλύθη τὴν προσοχὴν, ἄραγε κανεὶς γνωστός μου, ἢ κανένας φίλος τοῦ Μίμη, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἐβαρέθηκα νὰ ἀκούω, ὁσάκις εὖρη περίστασιν νὰ μοῦ διηγηθῆ τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰς ἀνδραγαθίας του. Ἐλησμόνησε φίνεται ὅτι μοῦ ἔδωτε νὰ ἀναγνώσω τὸν Bel-ami καὶ ὅτι ἔχω κελὸν μνημονικόν.

Ὄψ! πόσον οἱ ἄνδρες εἶνε fats, ὅταν ἀρχίσουν νὰ περιαιτολογοῦν.

Καὶ ἐγὼ δὲν ὁμιλοῦσα τὸν ἄφηναν νὰ λέγη καὶ ἡθελάνομαι μίαν ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν βλέπω νὰ γελωτοποιηται, ἐνῶ προσεπάθει νὰ με ἐκπλήξη, παριστῶν πρόσωπον ἀτρομῆτου ἱππότου.

Δὲν ἀμελοῦσα ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὴν φροντίδα τῶν φορεμάτων μου καὶ κηθημέραν ἀπὸ τὰς 10—12 τὸ πρῶτῆ ἡμῶν εἰς τὰ ἐμπορικά. Παρηγγεῖλαι ἐκτὸς τῶν ἄλλων, φορέματα διὰ τὴν ἐξοχὴν—τὸ καλοκαίρι πᾶμε σὶ τὰ Μέθανα—μονοκόμματα φανταζῆι κουστοῦμια τοῦ μπᾶνιου, τοῦ σὲ βεδκιῶ εἶναι μιὰ τρέλλα. Ὅλα τὰ φουστάνια μου κολάν, δύο ῥόμπαις τοῦ ποδηλάτου σχισταῖς, ἀμαζόναις τῆς ἱππασίας καὶ κουστοῦμ τοῦ κυνηγιῶ. Ἀπὸ parfumerie καὶ πούδραις καὶ eaux de toilette, μὴν ἐρωτᾶς· ἕνα τρουσσῶ ποῦ δὲν τοῦ λείπει τίποτε. Ἡ μαμᾶ ἐφώναζε τί τὸ θέλεις αὐτὸ καὶ τί τὸ

θέλεις ἐκεῖνο, ἀλλ' ἂν ἤκουε ἐκείνην θὰ ἔμενα γυμνῆ. Τὰς τελευταίας ἡμέρας πρὸ τοῦ γάμου δὲν ἐξηρχόμην πλέον arbez souper, κουρασμένη ἀπὸ τοὺς δρόμους τῆς ἡμέρας, καὶ δὲν εἶχα καὶ ἐσέ, Φωφῶκ μου, νὰ με συντροφεύης. Μοῦ ἐφάνετο ἡ ζωὴ μαρτύριο. Ἐπερνοῦσα τὴν ὥρα μου μετὰ τὰ μυθιστορήματα. Οἱ Seduiseurs τῆς Gyr με ἐξετρελλαναν, σοῦ τοὺς συνιστῶ νὰ τοὺς διαβάξης. Εἶχα βαρεθῆ πλέον νὰ ἀκούω τὸν Μίμη, πάντοτε τὸ ἴδιο τραγοῦδι—Καλησπέρα, σ' ἀγαπῶ—Καληνύκτα, τὲ λατρεύω—. Τὰ ἴδια καὶ αἰώνως τὰ ἴδια. Δὲν ἐβλεπα τὴν ὥρα νὰ περάσουν αἱ δύο ἐβδομάδες ποῦ με ἐχώριζαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς εὐτυχίας μου τῆς χειραφετήσεώς μου. Ἀλήθεια, Φωφῶ μου, τῶρα χορταίνω ὑπνο κοινοῦμαι μετὰ τὰ μεσάνυκτα καὶ ἐξυπνῶ πρὸ τῆς μεσημβρίας· ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα βασανιστήριά μου ἦτο καὶ ἡ ἰδιοτροπία τῆς μαμᾶς νὰ θέλῃ νὰ με ἔξυπνᾶ ἀπὸ τὰς 9 τὸ πρῶτῆ, μετὰ τοὺς πετεινοὺς καὶ μετὰ τῆς κόταις. Τέλος πάντων, ἀργῶ—ἀργῶ ἡ μία κητόπιν τῆς ἄλλης, ἐπερνοῦσαν αἱ ἡμέραι καὶ δὲν ἔμειναν πρᾶξ μόνον δύο, ἔως τὴν Κυριακὴν ποῦ ἐπανδρεύθηκα. Εἶχα καταβληθῆ ἀπὸ τὴν κούρασιν καὶ τὰς τόσας φροντίδας καὶ ἤμουν βυθισμένη εἰς ἕνα εἶδος νάρκης, ὁ νευρικὸς ἐρεθισμὸς τῆς ἀνυπομονησίας ποῦ μοῦ εἶχε δώσει τὴν δραστηριότητα μετὰ ἐξήντησε καὶ ἐβαρυνόμην νὰ κινηθῶ, ὅπως ἐβαρυνόμην νὰ σκεφθῶ ἢ νὰ διαβάσω.

Σὲ μιὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς στιγμὰς τῶν ὄνειρων ἐν ἐργηγόρσει ἐβλεπα πῶς ἐορτάζουσαν τὸν γάμον μου, μετὰ ἡ εἰκὼν ἦτο τόσο ζωντανῆ, ποῦ σὲ βεβαίῳ ξεπετάχθηκα ἀπὸ τὸ κᾶθισμά μου καὶ ἀμφέβαλα ἂν ἤμουν ἐξυπνῆ ἢ ὠνευρομένη. Ὅταν συνῆλθα ἤρχισα νὰ σκέπτομαι πῶς θὰ κάμω καὶ ἐγὼ αὐτὸ τὸ μεγάλο βῆμα ἀπαράλλακτα ὅπως ὁλος ὁ κόσμος, χωρὶς καμμιὰ πρωτοτυπία, χωρὶς καμμιὰ surprise, καὶ αὐτὸ με στενοχωροῦσε πολὺ, παρὰ πολὺ. Ἐπὶ τέλος ἐφιλοσόφησα· ἐσκέφθηκα ὅτι, ἐπειδὴ ἀνακατεύεται ὁ παπᾶς καὶ ὁ δήμαρχος δὲν σημαίνει ὅτι ὁ γάμος εἶνε ἡ σπουδαιότερα πρᾶξις τῆς ζωῆς μου, παρεδέχθη λοιπόν ὅτι θὰ παίζωμεν ἀπλοῦστα τὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δράματος ἢ τῆς κωμωδίας, ὅπως θέλεις, εἰσαγωγὴν εἰς νέον βίον τοῦ ὁποῖου τὰς λεπτομερείας καὶ τὴν πλοκὴν ἤμην ἐλευθέραι κατόπιν νὰ ἴθμισω μόνη μου μετὰ περιστῆν πρωτοτυπία, καὶ οὕτω πῶς ἐτακτοποίησα τὰς ἰδέας μου καὶ κατῶρθωσα νὰ κοιμηθῶ. Τὸ πρῶτῆ ἐξύπνησα ἡσυχῆ, ὅπως διόλου ἡσυχῆ. Ἐσηκώθηκα καὶ καθημένη εἰς τὸ παράθυρον ἐξεφύλλιζα μηχανικῶς μιὰ μαργαρίτα. Μ' ἀγαπᾶ, δὲν μ' ἀγαπᾶ...

— Un peu, beaucoup, passionnement, pas du tout — ἀπαράλλακτα ὅπως εἰς τὸ σχολεῖον τὴν ἐποχὴν τοῦ Κόκου, ὅταν ἐξεφύλλιζαμε μπουκέτα ὀλόκληρα ἀπὸ μαργαρίταις. Θὰ σοῦ φαίνεται πρᾶξ ὁλοῦν πῶς μοῦ ἤλθεν ὁ Κόκος σὶ τὸ νοῦ μου αὐτῆ τῆ στιγμῆ; Περίμενε καὶ θὰ ἰδῆς.

Τὸν ἐθυμείσαι τὸν Κόκο, μετὰ τὰ γευλιὰ fumés, μετὰ τὸ ἀλάστημά του, ὡσὰν Ἐλβετὸς σωματοφύλαξ, πάντα κατὰμαυρα ντυμένος πῶς μᾶς ἀκολουθοῦσε στὰς ἐξόδους. Ἐνθυμείσαι τί ἔλεγε ἡ κυρία διευθύντρια: σὰν πεθᾶν ὁ φύλαξ μᾶς ὁ μπάρμπα Γιάννης, θὰ προτλάθω ὡς ἀντικαταστάτην του τὸν εὐγενῆ γίγαντα μετὰ τὴν πένθημον περιβολὴν.

Τότε δὲν ἤξευραμεν καλὰ καλὰ, ποῖαν ἀπὸ τὰς δύο μᾶς ἐπροτίμα καὶ αἱ δύο μᾶς ἐκοκκινίζαμε σὰν παπαροῦνες, ὅταν μᾶς ἀντίκριζε καὶ ἐχάναμε τὰ βήματά μας.

Ἐγὼ, ἐνθυμείσαι; εἶχα πάντοτε τὴν ἰδέαν πῶς ἐσέ εἶχε σὶ τὸ νοῦ του, καὶ σοῦ ὁμολογῶ τῶρα ὅτι ἐξήλευα λιγάκι. Σήμερον ἐβεβελώθηκα ὅτι δὲν ἤμην γελασμένη· ἀλλὰ περίμενε θὰ τὰ μάθης ὅλα μετὰ τὴν σειρὰν των.

Μοῦ ἤλθε σὶ τὸ νοῦ ὁ Κόκος καὶ τὰ πείσματά μου ὅταν ἡ μαργαρίτα μοῦ ἔλεγε πῶς δὲν μ' ἀγαπᾶ καὶ τὴν ἐδάγκανα καὶ τὴν ἔπτωκα καὶ τὴν κατεπατοῦσα, πῶς τοῦ ἔκλεισα μιὰ ἡμέρα τὸ παράθυρον κατὰ πρόσωπον ἀπὸ τὸ θυμὸν μου καὶ

ὅσπερα ἐπέρασα μίαν νύκτα ἄπνη, προσπαθοῦσα νὰ κάμω τὴν εἰκόνα του αὐτὰ τὰ περασμένα τὰ λησμονημένα μοῦ ἐσώρευσα τὰς ἀναμνήσεις, καὶ με ἐφαίδρυναν. Ἐπλόθηκα μετὰ λίγο νερὸ καὶ βιολέττα διὰ νὰ ἐξαλείψω τὰ ἴχνη τῆς ἀπνίας καὶ ἐκατέθηκα σὶ τὸ σαλόνι.

Ἡ ὥρα 11 καὶ ὁ Μίμης; ἐπερίμενε μετὰ τὴν εἰκόνα μου σὶ τὸ χέρι καὶ μετὰ τὸ αἰώνιο μεδίκαμά του σὶ τὸ στόμα. Ἐλησμονῆτα νὰ σοῦ εἶπῶ, πῶς τὸν ἔκαμ ἐπίτηδες νὰ περιμένῃ ἐμπρὸς μου τὴν ἀγαπημένη μου τουαλέτα μετὰ τὸ τρίτο βελούδο καὶ σκορπισμένα γύρω, τριγύρω ἕνα σωρὸ κίτρινου χαρτιᾶ ὅπως τὰ χρώματα τῆς ἱριδος, μυρωδάτα· τὰ γράμματα ποῦ ἄλλοτε μοῦ ἔφεραν πλμῶδες μιᾶς στιγμῆς καὶ ῥέμβην μιᾶς νυκτός· ἕνα—ἕνα τὰ ἐχώριζα, τὰ ἐφιλοῦσα, τὰ ἔσχιζα καὶ τὰ ἔκκισα σὶ τὸ σπιρολόγο ποῦ κάμω τῆς μπουκλαῖς μου. Ποῦ καὶ πῶς ἐσταματοῦσα σὲ μιὰ ὑπογραφή μετὰ περισσότερη συγκίνησι, καὶ τὴν ἔφερα σὶ τὰ χεῖλη, γὰρτι μοῦ ἐνθύμιζε ὀλόκληρον παρελθόν· καὶ ἐρράγιζεν ἡ καρδίαι μου γιὰτὶ δὲν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ κάμω χάριν. Ἐπὶ τέλος τὰ ἔκαμσα ὅλα, τὰ ἔκαμσα στάκτη ὅλα... πλὴν ἐνός—μίαν ἡμέραν θὰ μάθης τίνοσ—τὸ ὁποῖον ἔρραψα μετὰ σὶ τὸ φυλακτό μου. Καὶ ἔτσι ἀπεχαιρέτησα τὸ παρελθόν.

Ἐκατέθηκα.

— Bonjour Μίμη.—Bonjour σοῖκα. Καὶ ἔπειτα ἡ συνειθισμένης ὁμιλίας τοῦ ἀέρος, τρυφερότητες, ὄρακοι, παρακλήσεις: τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Καὶ ὡς ἐπὶ ὄν.—Ἀχ! Κάκια μου, σὰν ψέμματά μου φαίνεται πῶς ἀπόψε θὰ εἶσαι δική μου, ὅλη δική μου!! ..

Ἐγελοῦσε, τί νὰ κάμω;

— Γελασμένοι ποῦ εἶνε οἱ ἄνδρες ὅταν νομίζουν πῶς μᾶς πέρνουν ἐνῶ τοὺς πέρνουμεν!

Ἐξᾶφα χωρὶς κενένα πρόλογον, κρατῶν τὸ χέρι μου σφικτ—σφικτὰ ἐπάνω στὴν καρδίαι του, μετὰ ἔρωτᾶ ἂν γνωρίζω ἕνα νέον, ἔτσι καὶ ἔτσι, καὶ μοῦ κάμει τὴν περιγρηφὴν τοῦ φίλου μας, τοῦ Κόκου.

Ἐχαμογέλασα καὶ τοῦ ἔκαμ ἕνα σωρὸ ἐρωτήσεις, τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης καὶ ἔτσι κατῶρθωσα νὰ ἰκανοποιήσω τὴν περιεργεῖαν μου, ὄχι ὅμως καὶ τὴν ἰδικὴν του. Μάθε Φωφῶ μου, πῶς μᾶς ἀγαπᾶ, πῶς σὲ ἀγαπᾶ ἤθελα νὰ εἶπω, πῶς εἶνε φίλος καὶ ἀρχαῖος συμμαθητῆς τοῦ Μίμη. Ἀχ νὰ ἤξευρες!.. Ἐχω ἕνα μεγάλο μυστικόν, νὰ σὲ ἐκπλήξω, θέλω νὰ μάθω μόνον ἂν ἀλόγη κτυπᾶ ἢ καρδίαι σου δι' αὐτόν.

Κατεργάρα! δὲν σοῦ τὸ λέγω ὅμως ἂν δὲν ἔλθης νὰ με ἰδῆς. Νὰ μὴ σοῦ πολυλογῶ, ἔφθασε τέλος πάντων καὶ ἡ κρίσιμος στιγμῆ. Στολισμένη ὅλη τούλικα, βουάλ καὶ ἄνθη πορτοκαλλέας, μιὰ coiffure χαμηλὴ μετὰ baudeaux à la Vierge, μετὰ ἕνα μικροῦτσικο μπουκέτο ἀπὸ τὰ συμβολικὰ αὐτὰ ἄνθη σὶ τὸ χέρι, μπουκετάκι τὸ ὁποῖον μοῦ ἐνθύμιζε τὸ παρομιῶδες γαλλικὸν λίστιχον.

Si le resté n' est pas là mon bouquet du moins y sera!

Εὐριστόμην ἐν εἴδει μπερλίνας εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης, μετὰ τὰ βλέμματά κατεβασμένα, κατακόκκινη ὀλίγον ἀπὸ ἐντροπή, ἐν μέρει ἀπὸ ζέστην καὶ περισσότερον ἀπὸ τὸν πυρετὸν ἀνυπομονησίας, μετὰ στᾶσιν σεμνοπρεπῆ καὶ ἀνάλογον εἰς τὴν περίστασιν, ἀρετὰ καλὰ μελετημένη, ἀλλὰ καὶ ἀρετὰ κουρασμένη καὶ ἐπερίμενα νὰ ἀκούσω τὸ Ἡσαῖα χόρευε.

Ποῦ καὶ ποῦ ἡμιτελεῖς φράσεις, διακεκομμένοι συνομιλίας, ἡμιπυρόμενοι γέλωτες, μοῦ ἐδίδαν νὰ ἐννοήσω τί κωμωδία ἐπαίζετο εἰς βάρος μου. Μὰ σοῦ εἶνε ἕνα πρᾶγμα, ἤθελα νὰ ἤμουν στῆ θέσι του:—καὶ ἄλλοι παρόμοιοι ψίθυροι ἔφθαναν δικρκῶς μέχρις ἐμοῦ. Ὁ Μίμης ἐν τούτοις εἶχεν ἕνα

ύφος κατακτητοῦ, ὄλο γέλια καὶ τσιριμόναις δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

"Ἦθελα νὰ τοῦ κάμω παράπονα, ἀλλὰ δὲν εὕρισκα καιρόν. Μετὰ μίαν ὥραν ὄλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος τῶν ἀδιαφόρων ἀπεσύρθη καὶ ἤρχιστε ἡ κουραστικὴ παρέλασις τῶν οἰκείων ἐκείνων, οἱ ἴποιοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εἶνε ἐνοχλητικοὶ καὶ εἶνε μέχρι φορτικότητος.

Τέλος ἦλθεν ἡ στιγμή καθ' ἣν εὕρεθην μόνη, κατὰμονη, εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Οὐφ, ἦτο πλέον καιρός. "Ὅταν ἐτίκρυσσα τὴν κολοσιαίαν νυμφικὴν κλίνην, λευκὴν, κατὰλευκὴν σὰν μαρμαρένια, με ἀξιώσεις νὰ ἐκληφθῆ διὰ μνημεῖον ἡ θυσιαστήριον, ὁμολογῶ πῶς ἔχασα τὸ θάρρος μου. "Ἦρχισα νὰ φοβοῦμαι· ὄχι νὰ φοβοῦμαι ἀλλὰ νὰ τρέμω, νὰ αἰσθάνωμαι ἕνα ρίγος, ὡσὰν νὰ ἔκαμα ψυχρὸ λουτρό. "Ἦθελα νὰ φύγω, νὰ κρυφθῶ καὶ τὰ πόδια μου δὲν με ἤλουαν· κἄτι τι με ἐκράτει, μοῦ ἔφερεν ἕνα γαργάλισμα εἰς τὰ νεῦρα μίαν χάνωσιν εἰς τὸ σῶμα με ἀκράτητον πόθον εὐνῆς καὶ φιλοτητος.

(Δὲν ἐλησμόνητα, βλέπεις, τὰ Ἑλληνικά μου).

Φαντάσου τὴν ὥραν ἐκείνην ἐξεδύθην τόσῳ γρήγορα ποῦ δὲν γνωρίζω ποῦ ἐπέταξα τῆς κάλτσας, τῆς κατσοδέτης τὸ μπουστό μου, πότε εὕρεθην σκεπασμένη κατὰ ἀπὸ τὸ σινδόνι, πόση ὥρα ἐπέρασε ἔτσι ἐν τῷ μεταξῷ.

— Τίκ, τᾶκ. Τίκ, τᾶκ, ἐλαφρὰ κτυπήματα τῆς πόρτας.

Ὁ κύριος ἐζήτει ἄδειαν εἰσόδου. Καὶ ἐπὶ τέλους ἦτο ἀνυπόφορος με τὴν ἐτικέττα του. "Ἐννοια σου λέγω καθ' ἐαυτὴν καὶ θὰ περιμένῃς πολὺ τὴν ἀπάντησιν. "Ὅταν ἔκαμε τὴν ἀπόφασιν νὰ εἰσέλθῃ ἤμουν λιγωμένη στὰ γέλια. Μὴ μοῦ ζητήσῃς τὴν περιγραφὴν του... Πῶ, πῶ, γελοῖοι, Φωφώκα μου, ποῦ εἶνε οἱ ἄνδρες negligé.

Καὶ με ὄλα ταῦτα ἐκεῖνος δὲν ἔβλεπε πόσον ἤμουν διατεθειμένη νὰ γελᾶσω, δὲν ἐννοοῦσε τὸ γαργάλισμα τῶν νεύρων μου, ἀλλὰ ἐτρόπωσε κάτω ἀπὸ τὸ σινδόνι, ἐχαμήλωσε τὸ φῶς τῆς veilleuse καὶ σοβαρὰ-σοβαρὰ ὡς ποντίφηξ, ἤρχισε νὰ μοῦ ἀναπτύσῃ τὴν ἱερότητα τοῦ δεσμοῦ μας· καὶ ἤκουες ἐκεῖ πλέον φράσεις πομπώδεις ἐκ τῶν ὁποίων συνεκράτησα μερικὰς καὶ σοῦ τὰς παραθέτω γιὰ νὰ κρίνης μόνη σου.

"Ἐλεγε λοιπόν, πῶς ἐπιτελεῖται κοινωνία ψυχῶν καὶ κοινωνία σωμάτων. Ὅτι ἐξαπλούμεθα ἐπὶ τῆς κλίνης ὡς ἐπὶ θείας χοάνης τοῦ αἰώνιου δημιουργοῦ. Ὁμίλησε περὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ εἶδους, περὶ τῶν καθηκόντων τῆς μητρὸς, περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ ἐτελείωσε ὑποβάλλων τὴν ἀφοσιώσιν καὶ ἀγάπην του, ἐνῶ με ἐκράτει σφικτὰ στὴν ἀγκαλιά του καὶ δὲν ἤμποροῦσα καλὰ—καλὰ νὰ πάρω τὴν ἀναπνοή μου, οὔτε νὰ κάμω τὸν σταυρόν μου καὶ νὰ ψιθυρίσω ἕνα «ἀμήν» ὑστερον ἀπὸ τέτοια διδασχὴν. Εἶχε ἕνα ὕφος ἰππέως τοῦ cirque, μοῦ περὶ μάλιστα ἡ ἰδεα ὅτι τὸν εἶχε καταλάβει ἡ ψύχωσις τῆς καταδιώξεως, διότι ἐνῶ με ἐκράτει μέσ' στὴν ἀγκαλιά του δὲν ἔπαυε νὰ φωνάζῃ «στάσου, στάσου» ὡσὰν τρελλός. Ὑποθέτω ὅτι αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ σύστημα τῆς προεισαγωγῆς. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν ἦτο στὰ καλά του ἐκείνην τὴν στιγμήν, μοῦ ἐφαίνετο σὰν δαιμονισμένος, ὡσὰν ἄνθρωπος ποῦ δὲν ἤξεύρει τί θέλει, τί ζητεῖ, πῶς νὰ ἀρχίῃ καὶ ποῦ νὰ τελειώσῃ. Τόσον ὥστε δὲν εὕρισκα ἡσύχιαν καὶ τὸν παρεκάλεσα ἂν εἶνε δυνατόν νὰ κοιμηθῆ εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ νὰ με ἀφήσῃ καὶ ἐμὲ νὰ ἡσυχάσω.

Εἰς μάτην.

— Μὰ γιατί, Κάκια μου, κάμεις ἔτσι, δὲν μ' ἀγαπᾶς καὶ ἕνα σωρὸ protestations, ἦτο ἡ στερεότυπος ἀπάντησις του, ἕως ὅτου ἠναγκάσθην νὰ τοῦ στρέψω τὰ νῶτα, διὰ νὰ φύγῃ, με χιλίας αἰτήσεις συγγνώμης ὀπισθοβατῶν καὶ εὐχόμενός με καλὴν νύκτα.

Ἐεῦρε, Φωφώκα μου, τί ὥρα ἐσηκώθηκα; εἰς τὰς 7 τὸ

πρῶτῃ, πρώτῃν φοράν εἰς τὴν ζώήν μου. Ἦσθάνομην κἄτι τι ὅτι ἐκινεῖτο μέσα μου, τοὺς πρώτους παλμούς τῆς ἐγκυμοσύνης, ἄχ Φωφώ μου τι χαρὰ, τι χαρὰ! θὰ εἶνε κοριτσάκι καὶ θὰ σοῦ μοιάζῃ, θὰ ἔχῃ τὸ ἀγγελικὸ σου προσωπάκι, γιὰτί ἐσὲ ἐτυλογιζόμην ὄλην τὴν νύκτα καὶ σὲ εἶδα σὰν ἀγελοῦδι στὸ ὄνειρό μου. Θὰ τοῦ δώσω τὸ ὄνομά σου τὸ χαριτωμένο. "Ἀχ, πῶς θέλω νὰ γίνω μαμᾶ, τί καλὰ, πῶς θὰ τὸ ἀγαπῶ τὸ χρυσὸ μου bébé.

"Ἐτρεξα ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσω τὸν Μίμη καὶ τὸν ἦρα πρὸ τοῦ καθρέπτου ξυριζόμενον. Τί νομίζεις ὅτι ἔκαμε ὅταν με ἤκουσε, ὁ ἀναίσθητος;

"Ἐγέλασε, Φωφώ μου, ἐλιγώθηκε στὰ γέλια καὶ με μὴ ἀπερίγραπτη ἀδιαφορία μοῦ εἶπε—ἄφησε τὰς ἀνοησίας παρακαλῶ,—"Ἀνοησίαις!—"Ἀπόψε λέγει θὰ εἶσαι σύζυγός μου διότι τὸ ἀπαιτῶ!—"Ἀκοῦς ἐκεῖ! ἀπόψε θὰ εἶμαι σύζυγός του! Μὰ τὰ ἔχει χαμένα φαίνεται αὐτός ὁ κύριος. Τί ἀναίσθητοι ποῦ εἶνε οἱ ἄνδρες, τί ὑποκριταὶ τί κακοί.

"Ἐλα, Φωφώκα μου, δι' ὀλίγαις ἡμέραις, σὲ χρειάζομαι πλησίον μου διότι ἡ καρδιά μου ξεχυλίζει καὶ κανεὶς δὲν με ἐννοεῖ, οὔτε ὁ Μίμης, ὁ κακός Μὰ ἐννοια σου καὶ ἐγὼ χθὲς ἐκλείσθηκα στὸ δωμάτιό μου καὶ δὲν τοῦ εἶπα οὔτε καληνύκτα. Δὲν δύνασαι νὰ φανταστῆς τὴν ἀπελπισία του. "Ἐλα, καὶ δὲν θὰ χάσῃς· μόνον σύντομα ὅσον ἤμπορεῖς. Μὴ μοῦ γράψῃς ἀλλὰ νὰ ἔλθῃς διότι ἄλλως πολὺ θὰ μοῦ κακοφανῆ. Λοιπὸν σύμφωνοι. Σὲ περιμένω. Ἔως τότε σὲ φιλῶ γλυκὰ—γλυκὰ στὸ στοματάκι, στὰ ματάκια σου.

"Ἡ ἀγαπῶσά σε φίλη σου

Κάκια.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Εἰσθε συναχωμένοι; ἰδοὺ πῶς θὰ καταπολεμήσητε τὸ ἐνοχλητικὸν αὐτὸ ὅσον καὶ ἀηδὲς πρᾶγμα :

Εἰσάγεται εἰς ἑκάτερον τῶν ρωθίωνων σας μικρὰν δόσιν ἐκ τῆς ὡς ἐξῆς παρασκευαζομένης ἀλοιφῆς:

30	gr.	vaseline
1	gr.	d' aside borique
2	gr.	vorate de soude et
0 gr.	25	de menthoe

"Ἐὰν τὸ συνάχι προληφθῆ ἀπὸ τὴν πρώτῃν ἡμέραν διὰ τοῦ φαρμάκου τούτου, τὴν δευτέραν ἡμέραν θὰ εἰσθε ἀπηλλαγμένοι ἐντελῶς αὐτοῦ.

* *

"Ὅταν ἔχετε τὴν ρίνα ἐρυθρὰν καὶ ἰλιῶς κατὰ τὸν χειμῶνα, ἀγαπηταὶ μοι ἀναγνώστρια, δύνασθε νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὸ δυσάρεστον καὶ ὀλίγον ἀπρεπὲς αὐτὸ πάθημα, ὅπερ τόσον σὰς ἀσχημίζει, ἐπαλείψουσαι τὴν ρίνα σας διὰ τῆς ἐξῆς ἀλοιφῆς :

1	gr on	Ichtyol
0	gr.	50 érgotine,
0	gr.	40 Sulfate de zinc
15	gr.	lanoline
15	gr.	vaseline

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ κ. Μελομένη Κωνσταντινοπούλου, εἶναι γνωστοτάτης τὸν θεατρικὸν μας κόσμον ὡς πρωταγωνίστρια τοῦ θεάτρου μας, δυναμένη ἐπαξίως νὰ φέρῃ τὸν τίτλον τῆς καλλιτέχνιδος, τὸν ὁποῖον οὐδέποτε ἐπιζήτησεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χάριν ρεκλάμας, ἀλλὰ τῇ ἀπεδόθη δικαίως διὰ τῆς ἐργασίας καὶ μόνης τῆς ἐργασίας. Ἡ κ. Κωνσταντινοπούλου δὲν εἶναι ἐκ τῶν θεατρικῶν ἐκείνων φαινομένων, τὰ ὁποῖα ἔρχονται ἐν θορόβῳ περὶ γινόμενα καὶ χάνονται ἀθορόβως γνωρίζομενα. Ἦλθεν διὰ νὰ ἐργασθῆ, ἠγάσθη διὰ νὰ προαχθῆ, προήχθη διὰ νὰ καταλάβῃ ἐπιφανῆ θέσιν καὶ καταλαβοῦσα τὴν θέσιν ταύτην δὲν εἶπεν «ἔργονα», διὰ νὰ κατακυλιῇ εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ ἐγωῦ μου ἀλλ' ἐσεκέθη «γίνομαι» καὶ ἐξακολουθεῖ φιλοτίμως ἐργαζομένη, μελετῶσα, βλέπουσα, ἀκούουσα καὶ καταδιώκουσα, οὔτως εἰπεῖν, τὴν ἀφραστον τελειότητα ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ ὡς ἐπραξάν ὄλοι οἱ μεγάλοι καλλιτέχναι δι' ὄλου των τοῦ βίου καὶ καθὼς πράττουν ὅσοι θέλουν νὰ διακριθοῦν, μὴ ἀρκόμενοι παραρρώνως εἰς τὰ φιλικὰ εὐγεῖα καὶ θαυμασμοὺς τῶν φίλων δολοφόνων τῆς τέχνης καὶ τῆς προόδου τῶν ἀνοήτων. Ἡ κ. Κωνσταντινοπούλου ἠγάσθη—δὲν θὰ ἤμεθα ὑπερβολικοὶ ἐὰν εἴπωμεν—ὕπερ πᾶσαν ἄλλην γυναῖκα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον καὶ περὶ κολούθησεν—ἀναμφισβήτητον—ὕπερ πᾶσαν

ἄλλην τὴν ἐξέλεξιν τῆς· τὸ θέατρον ἤρχισε διὰ τῆς τραγωδίας, ἐπροχώρησε διὰ τοῦ δράματος, κατέληξεν εἰς τὴν κωμωδίαν καὶ κωμειδύλλιον καὶ ἐξακολουθεῖ διὰ τῶν τριῶν. Καὶ ἡ καλλίστη ἡθοποιὸς μας διήλθε διὰ τῶν τριῶν καὶ δρᾶ ἀριστοτεχνικῶς εἰς ὄλα. Θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ νεαρῶτάτη ἐστὶ αὕτη γυνὴ ἔχει τρία ἐγὼ, τρεῖς τρόπους ὑποκρίσεως, τρία σώματα. Καὶ ὅτιως. Ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ κωμειδύλλιου ἐλαφρὰ καὶ εὐπετής ὡς πεταλοῦδα, μετὰ τὸ γλυκὸ ἔτμα τῆς καὶ τὴν ἐν γένει ἠθυστατὴν ἀφέλειάν της εἶναι διάφορος τῆς εὐτρόφου, συμπαθοῦς καὶ κίσηματικῶτάτης πρωταγωνίστριας τοῦ δράματος. Καὶ ταύτης πάλιν διάφορος ἡ αὐστηρά, ἡ παράφορος πρωταγωνίστρια τῆς τραγωδίας. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ ἐγὼ διευθύνει μετὰ περισκέψεως χωρὶς νὰ ἀφήσῃ ἐαυτὴν νὰ ἐκτροχιασθῆ ἐν τῇ τέχνῃ καὶ νὰ βαναουσουργήσῃ ἐν αὐτῇ ὡς δραπέτις φρενοκομείου. Ὡς τοιαύτη ἡ κ. Κωνσταντινοπούλου κατέχει ἐπαξίως τὰς συμπαιθείας τῶν συναδέλφων της καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ θέατρον κόσμου.

ΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ

Ο ΚΑΜΙΝΑΠΤΗΣ

(Συνέχεια)

— Καλὴν νύκτα λοιπόν, μητέρα, εἶπεν ἡ Ὁρέλεια, φιλοῦσα τὴν μητέρα της. Ἡ νύξ εἶναι, λέγουσι, βουληφόρος.

ἴσως ὅταν ἐγὼ κοιμῶμαι, ἀποφασίσῃ νὰ ἐξυπνήσῃ ἡ καρδιά μου, καὶ μοὶ εἰπῇ τὸν χρησμὸν τῆς κατ' ὄναρ.

Καὶ ἀποτυρβεῖσα εἰς τὸν κοιτῶνά της, ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην της, καὶ ἤραξεν, ὡς ὑπεσχέθη, τὴν αὐτεξετάσιν, καὶ τὴν ἀνάκρισιν τῆς καρδίας της. Ἄλλ' ἡ καρδιά της παρέβαιε, τῇ ἔλεγεν ἄλλ' ἀντ' ἄλλων. Ὅταν τὴν ἤρώτα ἂν πρέπη ν' ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν τοῦ Μοντφόρτου, τῇ παρίστα αὐτὸν φαιδρὸν, εὐφυῆ, ἀνεξάντλητον εἰς τοὺς χαριεντισμοὺς καὶ τὰς ἀστεϊότητας τῇ ἀνεπόλει τὸν εὐθυμὸν τῶν πλοῦν καὶ τὰς τερπνάς τῶν ἐκδρομῶν εἰς Μελίτην καὶ εἰς Σμύρνην· τῇ ὠμίλει περὶ τῆς κοινωνικῆς του θέσεως, περὶ τῆς εὐπορίας του, περὶ τοῦ διακεκριμένου βαθμοῦ του. Ὅταν δ' ἐπομένως τὴν ἤρώτα, ἂν πρέπη λοιπὸν νὰ τὸν δεχθῇ, τότε τὸν ἐβλεπεν ἐπιπόλαιον, σχεδὸν ποτὲ ἐμβριθῶς μὴ ὀμιλοῦντα, καὶ ἐπομένως οὐδ' αἰσθάνομενον ἐμβριθῶς. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς γνωριμίας τῶν ἤκουσεν ἐκ τοῦ στόματός του χιλιάδας λογοπαιγιῶν, ἀγγινοστατών λέξεων. ἄλλ' οὐδεμίαν ἐξ ἐκείνων αἴτινες ἀνοίγουσι τὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας, ἐλέγχουσι ὕψος φρονήματος, καὶ ἐπιβάλλουσι σέβας, ὑπόληψιν καὶ ἐσκεμμένην ἀγάπην.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ δώσῃ ἀπόκρισιν ἀποφατικὴν; Δὲν ἔλεγε πάλιν τοῦτο. Ἰδοῦ, τὴν ἡγάπα ὁ ὑποπλοίαρχος, καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀξιοτέραν τῆς ἀγάπης του ἡ ἐκείνος τῆς ἰδικῆς της; ἴσως ἡ εἰκὼν ἦν παρίστα εἰς ἑαυτὴν τοῦ τελείου ἀνδρὸς ἢν κατ' ἰδέαν δυνατὴ μόνον, καὶ ἐν βιβλίῳ καὶ τῇ φαντασίᾳ ἀπέριτον παρθένου ἄλλως δ' ἀπραγματοποίητος. ἴσως τὰ ἐνενηνηταεπταεκάτοστὰ τῶν ἀνδρῶν ἦσαν ὅποιοι ὁ Μοντφόρτος, καὶ ἤθελε περιμένει ὅλην τὴν ζωὴν, φαντασιοκοποῦσα καὶ περιμένουσα τὸν ἀνύπαρκτον ἕνα, τὸν φοῖνικα.

Ἐκεῖθεν δ' ἡ καρδιά, ἡ φαντασία της, τὴν ἔφερε εἰς ἄλλην σιερὰν ἰδεῶν. Ἰδοῦ λοιπὸν, ὁ λόγος τοῦ Οὐίλλη δὲν ἦτο τόσον κενὸς ἐννοίας, ὅσον εἶχε νομίσει. Τῷ ὄντι ἐπρόκειτο ν' ἀποφασισθῇ ἡ τύχη της. Ἄλλὰ πῶθεν ὁ Οὐίλλης τὸ ἤξευρε; Καὶ ἂν τὸ ἤξευρε, τί συμφέρον εἶχε νὰ τὸ ἐμποδίσει; καὶ διατί μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἐπιούσης;

Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐν ᾧ ἐνίστε ἐξενίκα ὁ ὕπνος, καὶ συνέχευε τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰς κρίσεις της, θολῶν τὴν σιερὰν αὐτῶν διὰ τῶν ὄνειρα τῶν, ἀνεπόλει τοὺς ζῶηρος καὶ περιπαθεῖς λόγους τοῦ καμινάπτου· ἡ φαντασία της περιέβαλλεν εἰς τὰ αἰσθητά αὐτοῦ ποιητικὴν τινα λάμψιν, καὶ ἀνυλῶσα τοὺς λόγους αὐτοῦ ἕνα πρὸς ἕνα, εὗρισκεν εὐγένειαν ἐν ταῖς ἀφορμαῖς αὐτῶν, καὶ ὕψος ἐν ταῖς ἐννοίαις τῶν, καὶ ἠρώτα ἑαυτὴν ἂν ἡ διαγωγὴ τοῦ καμινάπτου τούτου δὲν ἦτον ὑποψέως καὶ σεβασμοῦ ἀξία, καὶ ἡ καρδιά της δὲν ἦτον ἀξία ἀγάπης.

Ἄλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνανήφουσα πάλιν, ἀπέσειε τὰ τοιαῦτα ὄνειρα. ἐπανήρατο εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς τὸ πρῶτιστον θέμα τῆς αὐτερεύνης της, καὶ ἔρριπτεν ἀλληλοδιαδόχως τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ εἰς τὴν στάθμην, ἢν ὅταν δὲν ἐδύνατο νὰ κρατῇ ἡ καρδιά της, παρέδιδεν εἰς τὸν νοῦν της.

Τέλος δὲ ὅτε ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ καιρὸς ἦτο νὰ ἐγερθῇ, ἀπεφάσισε νὰ κλείσῃ τὸν ἰσολογισμόν της, καὶ συγκεφαλαίωσασα, ἐπέστη ὅτι οὐδένα εὐλογοφανῆ λόγον εὗρισκε ἐναντίον τοῦ ὑποπλοίαρχου, ὅτι, καὶ μὲν, πολλὴν ὄρεξιν δὲν εἶχε πρὸς τὸν προτεινόμενον γάμον, ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἐφαίνετο ἐπρόκειτο ἅπασι νὰ νυμφευθῇ καὶ νὰ λάβῃ τινὰ ὅστις νὰ ἔχη ὅσα πλεονεκτήματα ὁ κόσμος ἐκτιμᾷ, καὶ ὅχι ὅσα ἐξετίμα ἐκείνη, ἐδύνατο νὰ νυμφευθῇ μᾶλλον τῶρα, ὅτε ἡ περίστασις παρουσιάσθη οὐχὶ ἐντελῶς ἀκατάλληλος παρ' ἄλλοτε. Ἡ πλαστικὴ λοιπὸν κατὰ τὸ τελευταῖον ἀποτελεσματικὴ ἐκκλινεῖσθαι τοῦ ὑποπλοίαρχου.

Ἄλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἐπὶ τῆς Σαλαμάνδρας ἔμεινον ἀγροπνοῦντες πολὺ μέρος πῆς νυκτὸς ἐκείνης. Ἡ Κυρία Σόμμερς

μετὰ τοῦ ἀνδρὸς της ἐσυζήτουν ὅλα τὰ πλεονεκτήματα ὅσα ὑπέσχετο ὁ γάμος τῆς θυγατρὸς τῶν, ἦσαν ἀνήσυχοι μὴ ἀρνηθῆναι μέχρι τέλους καὶ ἐσχεδιάζον, ἡ μήτηρ μάλιστα τὰ καθέκαστα, τὸν χρόνον, τὸν τόπον, τὴν λαμπρότητα τῆς τελέσεως αὐτοῦ, καὶ τὰ περὶ τῆς προικῆς.

Δὲν ἀπελάμβανε δ' οὔτε ὁ Μοντφόρτος τοῦ ὕπνου ἡσύχως, καὶ ἀνακίλει μὲν κατὰ νοῦν τὴν διαγωγὴν τῆς Ὠφέλειας, λαμβάνων ὅμως ἐπιεικῆ σύμβουλον τὴν δυσαρέσκειαν, ἔκρινε τὴν διαγωγὴν ταύτην φυσικὴν, καὶ οὐδὲν ἔχουσαν τὸ προσβάλλον τὴν φιλαυτίαν του, οὐδ' ἐβλεπε πῶς, ἅμα ἐπρωτεῖντο σύζυγος εἰς τὴν Ὠφέλειαν, ἔπρεπε νὰ ριφθῇ αὕτη ἀμέσως εἰς τὰς ἀγκάλας του, χωρὶς νὰ σώσῃ τὴν φιλοτιμίαν της διὰ προσποιήτου κἄντινος διαταγῆς ὀλίγων ὥρων.

Πειθόμενος δ' εἰς τοῦτο, ἠγείρετο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἐσυμβουλεύετο τὸ ὠρολόγιόν του, μὴ ἄρα ἐφθίκεν ἡ μεσημβρία ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς, ἡ κἄν ὅπως ἴδῃ πόσον ἤδη δρόμον διέτρεξεν ἡ γῆ πρὸς ὑπάντησιν της.

Ὅ δὲ Ἄρθουρ ὅτι δὲν ἐκοιμᾶτο εἶναι περιττὸν νὰ τὸ εἰπῶμεν. Εἰς τὸ πνευμᾶ του διεσκαυροῦντο ἐλπίδες καὶ φόβοι, τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον, ἐκεῖνο ζοφῶδες ὅτε τὸν ἀπέπνιγε, τοῦτο σιλιπνὸν ὅτε τὸν ἐξεθάρμβου, καὶ ἐν αὐτῷ παντοῦ ἐπλεονεξίαις εὐτυχιῶν, εἰς ἃς δὲν ἐπῆρκει ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά της· καὶ ὅταν ὁ ὕπνος ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὑπερισχύων ἐβάρυνε ἐπὶ τῶν βλεφάρων του, τῷ ἐπεφάνετο αἴφνης φάντασμα, φέρον τὴν μορφήν τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ, καγχάζον σαρκαστικῶς, ἐφύσα ἐπὶ τῶν εἰκόνων τούτων καὶ τὰς ἀπέστειλε.

Ὅτω διήλθεν ἡ νύξ ἐν διηνεκεῖ δὲ αὐτὸν βισάνω, ἢ δὲν θὰ διεσκέδαζε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἂν, ἀμέσως ὡς ἐξημέρωσεν, ὁ πλοίαρχος δὲν εἶχε δώσει διαταγὰς νὰ παρασκευασθῶσι τὰ πάντα τὰ εἰς ἐπόπλον. Ὁ Ἄρθουρ ἠναγκάσθη ἐπομένως νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν της, ἢς ἡ βάνουτος ἀνασχόλησις κατέστειλε πρὸς εὐτυχίαν της τῶν ἰδεῶν της τὸν ὄρασμα.

Αἱ προπαρασκευαὶ τὸν ἠσχόλησαν πᾶσαν τὴν πρωΐαν. Ἄλλὰ δὲν ἠσχόλησαν καὶ τὸν Μοντφόρτον, ὅστις ὑπηρεσίαν δὲν ἐξεπλήρου πλέον ἐν τῇ Σαλαμάνδρα. Τοσάκις δ' ἐσυμβουλεύθη τὸ ὠρολόγιόν της, τοσάκις ἠνέωξε τὸ ὑάλιον του νὰ τὸ καθάρσῃ καὶ τοσάκις, ὡς φαίνεται, ἐπὶ τῆς ἐργασίας ταύτης ὁ μικρὸς του δάκτυλος ἠρέθιζε τὸν λεπτοδείκτην εἰς πλαστογραφίαν, ὅπως τέλος ἐφθασεν ἐπὶ τοῦ ὠρολογίου τούτου ἡ μεσημβρία ἐκείνη ἧτις τῷ ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἀπέλθει εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καλάνδας τῆς παροιμίας.

Ἄνορθῶς λοιπὸν τὸν λαίμοδετον της, καθάρσας τὸ φόρεμά της ἦλθεν πρὸς τὸν θάλαμον τοῦ πλοίαρχου, ἔκρουσε διὰ τοῦ δακτύλου εἰς τὴν θύραν, καὶ εἰσελθὼν μετὰ μειδιάματος ὀλίγον ἐστενοχωρημένου, ἔδωκε τὴν χεῖρα ἀλληλοδιὰδόχως εἰς τὰς δύο κυρίας καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον, καὶ ὠμίλησε περὶ τοῦ καιροῦ καὶ περὶ τοῦ ἀπόπλου.

— Καὶ ποῖαν ὥραν ἀναχωρεῖτε, κύριε πλοίαρχε; ἠρώτησε. — Δὲν ἤξευρα ἀκόμη. Περιμένω τὰς τελευταίας μου ὁδηγίας, εἶπεν αὐτός.

— Πῶς! δὲν σὰς ἐστάλησαν εἰσέτι! ἠρώτησεν ὁ Μοντφόρτος. Τὸ ναυαρχεῖον εἶχε διατάξει νὰ σὰς δοθῶσι μέχρι τῆς μεσημβρίας. . . καὶ ἤδη παρήλθεν ἡ μεσημβρία, προσέθηκεν, ἀποτεινὼν τὰς λέξεις ταύτας δι' ἐνὸς βλεμματός του εἰς τὴν Ὠφέλειαν.

— Παρήλθεν! ἠρώτησεν αὕτη, ὕψουσα τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ κεντήματός της.

— Μάλιστα, κυρία, ἀπήντησεν ὁ ὑποπλοίαρχος, σύρων τὸ ὠρολόγιόν της ἐκ τοῦ κόλπου της. Παρήλθεν καθ' ἕνα λεπτόν.

— Πρέπει νὰ διορθώσῃτε τὸ ὠρολόγιόν σας, κύριε ὑποπλοίαρχε, εἶπεν ἡ Ὠφέλεια μειδιώσα. Ἰδέτε, τὸ χρονόμετρον τοῦ πατρὸς μου λέγει μεσημβρίαν παρὰ τέταρτον.

Ὁ Μοντφόρτος ἔλαβε σιωπηλῶς τὸ κλειδίον καὶ διάρθρωσε τὸ ὠρολόγιόν της. Μετὰ ταῦτα δ' ἤρχισε ὀμιλῶν περὶ τῶν προπαρασκευῶν τοῦ ἀπόπλου.

Πέντε λεπτὰ περίπου εἶχον παρέλθει, ὅτε ἡ θύρα ἐκρούσθη ἐκ νέου, καὶ λαβὼν τὴν ἀδειαν εἰσῆλθεν ὁ Ἄρθουρ. Προχειρῶς εἶχεν ἀποπλύνει τὴν ἀσβόλην εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖράς της, καὶ ὁ συμβολικὸς ἐρυθρὸς λαίμοδετος, ὃν ἐχλεύαζεν ὁ Μοντφόρτος, διέπρεπε εἰς τὸν τράχηλόν της. Προσελθὼν δὲ πρὸς τὸν κύριον Σόμμερς.

— Κύριε πλοίαρχε, τῷ εἶπεν, ἔρχομαι νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ δεχθῆτε τὴν ἀφασίαν μου.

— Πῶς! Οὐίλλη, εἶπεν ὁ πλοίαρχος, — κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἀποπλέομεν; Ἐχεις τι παράπονον καθ' ἡμῶν; Τί συνέβη; Διατί δὲ τὸ λέγεις;

— Οὐχί, κύριε πλοίαρχε, ἀπεκρίθη αὐτὸς μετὰ φωνῆς πνεούσης εἰλικρινείαν. Πρὸς ὑμᾶς εὐγνωμοσύνην μόνον τρέφω καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ὑπὲρ ὄλων τῶν ὑποδεστέρων σας, πρὸς οὓς φέρεσθε ὡς πατῆρ, καὶ οὐχὶ ὡς προϊστάμενος. Οὐδὲ θ' ἀπρηχόμην τὴν στιγμὴν ταύτην, ἂν δὲν ἤξευρον ὅτι μεταξύ τῶν ναυτῶν εἶναι ὁ Σμιθὼν, ἔχων τὴν ἀπαιτουμένην ἐμπειρίαν ὥστε νὰ μ' ἀντικαταστήσῃ κατὰ τὸν διάπλον. Ἄλλὰ, κύριε πλοίαρχε, αἱ περιστάσεις μου δὲν μ' ἐπιτρέπουσι νὰ σὰς ἀκολουθήσω.

— Αἱ περιστάσεις Οὐίλλη; εἶπεν ὁ πλοίαρχος.

— Ὅφειλω, κύριε πλοίαρχε, νὰ σὰς ἀναγγείλω ὅτι εἰμὶ ὁ διάδοχος τοῦ ὀνόματος, τοῦ τίτλου καὶ τῆς οὐσίας τῶν κομητῶν Στοκπόρτ.

Ὁ πλοίαρχος ἐθεώρησε τὸν Ἄρθουρ μετ' ἐπλήξεως, καὶ ἔπειτα ἔστρεψεν ἐρωτηματικὸν βλέμμα πρὸς τὸν Μοντφόρτον, ὅστις, καθήμενος μεταξύ τοῦ πλοίαρχου καὶ τῆς Ὠφέλειας, ἀπήντησε κατ' ἀρχὰς δι' ἐνὸς νεύματος ἐκφράζοντος οἴκτον, ἔπειτα δὲ, κλίνων πρὸς τὸν πλοίαρχον, εἶπε ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

— Εἶνε λυπηρὸν τῷ ὄντι, ἀλλὰ πρὸ τινῶν ἡμερῶν παρετήρησα ἤδη συμπτώματα. . .

— Καλὸν, ἀγαπητὴ Οὐίλλη, εἶπεν ὁ πλοίαρχος μετὰ πολλῆς ἀγαθότητος, ἐν ᾧ ἡ Ὠφέλεια ἔκλινε τοὺς ὀφθαλμοὺς κατὰ γῆς, καὶ λύπη καὶ ὠχρότης ἐπεχύθη ἐπὶ τοῦ προσώπου της. Θέλω φροντίσει νὰ σ' εὐχαριστήσω· ἀλλ' ὕπαγε ἤδη ν' ἀναπαυθῆς. Ἐὰν πέμψω ἰατρὸν νὰ σ' ἐπισκεφθῇ, καὶ βλέπομεν περὶ τῆς ἀφέσεως.

Ὁ Ἄρθουρ ἐμειδίασε.

— Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐλπίσω, εἶπεν, περισσοτέραν πίστιν ἐκ μέρους ὑμῶν, κύριε πλοίαρχε, πρὸς τὴν τύχην μου, ἀφ' ὅσῃν ὁ ἥλιος ἔδειξε. Ἄν φρονίτε ὅτι παραφρονῶ, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ φρονίσω κ' ἐγὼ αὐτός. Ἄλλ' ἐπιτρέψτε μοι!

Καὶ πορευθεὶς ἠνέωξε τὴν θύραν, καὶ εἰσήγαγε τὸν εἰσαγγελέα. Ὁ πλοίαρχος ἐξεπλάγη δεχθεὶς τοιαύτην ὥραν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γνωστοῦ ἐκείνου καὶ σεβαστοῦ ἀνωτέρου δικαστικοῦ ὑπαλλήλου. Ἐγερθεὶς ἐπιμένως, τὸν εἰσήγαγε μεθ' ὄλης τῆς εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ ἀνηκούσης φιλοφροσύνης.

— Κύριε εἰσαγγελεῦ, εἶπεν ὁ Ἄρθουρ, σὰς παρακαλῶ ὀμιλήσατε ἀντ' ἐμοῦ.

— Κύριε πλοίαρχε, ὑπέλαβεν, ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ Κύριος εἶνε ὁ κόμης Στοκπόρτος.

— Καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ κόλπου της τὸν χαρτοφύλακά της.

— Ἰδοῦ, κύριε κόμης, προσέθηκεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Ἄρθουρ, καὶ ἐγχειρίζων αὐτῷ τινὰ ἔγγραφα, — Ἰδοῦ οἱ τίτλοι τοῦ βαθμοῦ σας. Χαίρω ὅτι τῆς ἐπισήμου ταύτης καὶ χαροποῦ ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων μου μάρτυρας ἔχω ἀνδρὰς ἐξόχους ὡς τὸν Κύριον πλοίαρχον Σόμμερς καὶ τὸν Κ. ὑποπλοίαρχον Μοντφόρτον.

Ἐπειτα δὲ ἐγχειρίζων αὐτῷ καὶ ἄλλο δέμα ἐγγράφων,

— Ἰδοῦ, τῷ εἶπε, καὶ οἱ τίτλοι τῆς περιουσίας σας. Συμποσῶνται εἰς ἐτήσιον εἰσὸδημα ἐνεκακοσίων πενήτηκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

Ὁ δὲ Οὐίλλη, λαβὼν τὰ ἔγγραφα, καὶ εὐχαριστήσας τὸν εἰσαγγελέα, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Κύριον Σόμμερς.

— Κύριε πλοίαρχε, τῷ εἶπε, ἐλπίζω ὅτι ἤδη δὲν θέλετε μοὶ ἀρνηθῆναι τὴν ἀφασίαν μου, ὅτι θέλετε μοὶ συγχωρήσει ὅσα ποτὲ ἐσφρακὰ εἰς τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας μου, καὶ ὅτι θέλετε μοὶ ἐξακολουθήσει καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν πατρικὴν εὐνοϊάν σας.

Ὁ δὲ πλοίαρχος ἐγερθεὶς, ἠνέωξε τὰς ἀγκάλας της καὶ τὸν ἐνέκλεισεν.

— Ἐκ βαθύς καρδίας σας συγχαίρω, εἶπε, κύριε κόμης! Ποτὲ ἡ τύχη δὲν ἐδείχθη δικαιοτέρα. Μεγάλη εἶναι δι' ὑμᾶς ἡ στρόφη τῆς τύχης, ἀλλ' οὐχὶ μεγαλητέρα τῆς ὑπολήψεως ἢν εἶχον περὶ τῆς ἀξίας σας καὶ ὅταν ὑπηρετήτε εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην τὴν εὐτελεῖ.

Ὅμοιως δὲ τὸν συνεχᾶρει καὶ ὁ Μοντφόρτος, καὶ ἡ Κυρία Σόμμερς.

Τέλος δ' ἦλθε καὶ πρὸς τὴν Ὠφέλειαν, ἧτις ἐκ τῶν πρώτων λέξεων τοῦ εἰσαγγελέως εἶχεν ἀναπηδήσει ὀρθία, καὶ ἡ ἐργασίη της εἶχεν ἐκπέσει τῆς χειρὸς της. Ἐν ᾧ δ' ἐλάμβανε καὶ αὐτῆς τὴν χεῖρα, ἐσήμανε τὸ ὠρολόγιον.

— Ἰδοῦ ἡ μεσημβρία! εἶπεν ὁ κόμης στηρίζων τοὺς ὀφθαλμοὺς της ἐπ' αὐτῆς.

Καὶ μετὰ ταῦτα στραφεὶς πρὸς τὸν πλοίαρχον,

— Ἦδη, ἂν μ' ἐπιτρέψετε, εἶπε, Κύριε πλοίαρχε, θέλω κάμει χρῆσιν τῆς ἀφασίᾶς μου, διότι μὲ περιμένει ὁ κύριος εἰσαγγελεὺς.

Καὶ ἀποχαιρητῆτας ἐξῆλθε, προπεμπόμενος ὑπ' ὄλων μέχρι τῆς θύρας. Ὅτε δ' ἐπέστρεψεν εἰς τὰς θέσεις τῶν, ὁ ὑποπλοίαρχος, λαβὼν τὸ ὠρολόγιόν της,

— Τῶρα, εἶπεν, εἶμαι συμφωνῶς πρὸς τὸ χρονόμετρον.

— Ναι, ἀπεκρίθη ἡ Ὠφέλεια ἐμβριθῶς. Τῷ ὄντι εἶναι μεσημβρία. Δύναμαι νὰ ἐλπίσω ὅτι θέλετε μοὶ συγχωρήσει, Κ. ὑποπλοίαρχε, τὴν διαγωγὴν μου; Ἄν ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε ν' ἀποκριθῶ, ἡ αἰτία ἦτον ὅτι ἤθελον νὰ δώσω καιρὸν εἰς τὸν νοῦν μου νὰ ὑπερισχύσῃ τῆς ἰδιοτροπίας μου.

Ἡ πρότασις σας μὲ τιμᾶ εἰς βαθμὸν ὑπέρτατον, καὶ προκαλεῖ ὅλην μου τὴν εὐγνωμοσύνην. Εἰς τὰ εὐγενῆ σας αἰσθητάματα ὀφείλεται ἀνταπόκρισις αἰσθημάτων ὁμοίων. Ἐγὼ δὲ. . . ἂν καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ πιστεύσῃτε εἰς τὰ εἰλικρινῆ αἰσθητάματα τῆς ὑπολήψεώς μου. . . πρὸς τὸ πρῶτον δὲν δύναμαι ν' ἀποφασίσω νὰ μακρυνθῶ ἀπὸ τῆς μητρὸς μου. Σὰς παρακαλῶ δὲ νὰ μὴ μοὶ ἀρνηθῆτε διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν φιλίαν σας.

— Περὶ τοῦ ἐναντίου ἂν μ' εἶχετε παρακαλέσει, Μις Ὠφέλεια, θὰ μ' ἦτον ἀδύνατον νὰ σὰς ὑπακούσω, ἀπεκρίθη ὁ Μοντφόρτος. Σὰς εἰχαριστῶ διὰ τὸν γλυκὴν τρόπον μεθ' οὗ μ' ἐποτίσατε τὸ πικρότερον τῶν πομάτων καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ καταριθμῆτε πάντοτε μεταξύ τῶν πιστοτέρων καὶ τῶν μᾶλλον ἀφοσιωμένων φίλων σας.

— Ὑποπλοίαρχε Μοντφόρτε, τῷ εἶπεν ὁ Κύριος Σόμμερς, τὴν Ὠφέλειαν ἀφήκαμεν ἐντελῶς ἐλευθέρην νὰ πράξῃ κατὰ τὴν θέλησίν της. Εἰλικρινῶς σὰς ὁμολογῶ ὅτι μὲ λυπεῖ μεγάλως ἡ ἀπόφασίς της· ἀλλ' αὕτη δὲν θέλει ἐλαττώσει τὴν πρὸς ὑμᾶς ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην μου.

Ὁ δὲ Μοντφόρτος ἐσφίξεν ἐγκαρδίως τὴν χεῖρα τοῦ πλοίαρχου καὶ τῆς κυρίας Σόμμερς, καὶ ἐπειδὴ ταυτὴν τὴν στιγμὴν εἰσελθὼν ἀξιωματικὸς ἐνεχείρισεν εἰς τὸν πλοίαρχον τὴν διαταγὴν πρὸς ἀπόπλον, ἀπεχειρήθη φιλικότατα καὶ ἀνεχώρησεν Ἐξερχόμενος δ' εἶπεν εἰς τὴν Ὠφέλειαν.

— Ἀπέρχομαι νὰ σὰς καταγγείλω εἰς τὸ Ναυαρχεῖον ὅτι δὲν ἐδέχθητε νὰ καταταχθῆτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της.

— Μένω εις τήν θέτιν εις ἣν μέ διωρίσατα, ἀπεκρίθη ἐκείνῳ ὑποπλοίαρχος τῆς Σαλαμάνδρας.

— Ἀλλά τὸν προστατεύμεόν σας, ὑπέλαβεν ἐκεῖνος γε- λῶν, ἰδοὺ πάλιν ὅτι δὲν θὰ δυνήθητε νὰ τὸν προβιάσετε.

— Τίς οἶδεν; ἐψιθύρισε καθ' ἑαυτήν, μειδιῶσα ἡ Ὠφέ- λεια, ἀφ' οὗ ἐξήλθεν ὁ ὑποπλοίαρχος.

Ὁ δὲ κόμης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ εισαγγελέως, κατέβη εἰς Πορτσμούθ, καὶ ἐκεῖ ἀμέσως ἀνεζήτησε καὶ ἀνεῦρε τὸν Τὸμ Βάρκ.

— Φίλτατε Τὸμ, τῷ εἶπεν. Εἰμί κόμης καὶ ἔχω πολλὰ ὑποστατικά, ἀ ἀπέρχομαι ἤδη μετὰ τοῦ κυρίου νὰ παρ- λαβῶ. Σὲ καθιστῶ ἀπ' αὐτῶν ἐπιστάτην, ἐπὶ μισθῷ δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος. Θὰ μοὶ πληρώσης ὅμως τὸ ὄφλημά σου. Ἐκ τοῦ μισθοῦ σου θὰ κρατήσω τὰ τρία πρῶτα ἔτη τὸ δέκατον. Ἐλθέ ἀπόψε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου εἰ- σαγγελέως νὰ λάβης τὸ συμβόλαιον καὶ νὰ μάθης τὰ περαι- τέρω.

Καὶ ἐμακρύνθη ἀφήσας τὸν Τὸμ κεχηνότα, καὶ μὴ δυνά- μενον νὰ συνάψῃ τὰς ιδέας του.

— Τὴν δ' ἐσπέραν, ὅτε ὁ ἀγαθὸς εὐτοῦ ἀνθρώπος ἔμαθεν ὅτι εἶχε καλῶς ἀκούσει καὶ κελῶς ἐννοήτει, καὶ ὅτι ἦσαν ἀλήθεια ὅσα ἤκουσεν, ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ μάλιστα διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ φρονήματος τοῦ κόμητος, ὅστις ἐπρότεινε τὴν μικρὰν ἐκείνην ἐτησίαν κράτησιν, ὅπως μὴ τὸν ταπει- νώσῃ ὡς δεχόμενον δωρεάν.

Μετὰ τινὰ δὲ καιρὸν ὁ κόμης Στοκπόρτος ἔγραψε πρὸς τὸν πλοίαρχον Σόμμερς εἰς Δουβλίνον, λέγων αὐτῷ, ὅτι ἠτοί- μασε τὸ Στοκπορτ-μάνορ, τὴν τερπνὴν ἀγροικίαν του, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ τιμῆσῃ αὐτὴν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τοῦ ἔαρος τοῦτου μετὰ τῆς Κυρίας καὶ μετὰ τῆς Μίς Σόμμερς. Περι- εἶχεται δ' ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ καὶ φράσεις λέγουσα, ὅτι ἔ- λαβε ἤδη κατοχὴν τῶν προπατορικῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ὅτι τῷ ἐλλείπει οὐχ ἦτον τὸ ἄκρον ἀγαθόν, ἡ εὐτυχία, καὶ ὅτι ἐν Στοκπορτ-μάνορ, ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεώς των, θέλει ἀποφασί- σθῃ ἂν τῷ εἶ.αι ἐπιτετραμμένον ν' ἀπολαύσῃ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ φράσις αὕτη ἐφάνη σκοτεινὴ εἰς τὸν Κύριον καὶ τὴν Κυρίαν Σόμμερς, ἡ δὲ Ὠφέλεια ἐπέμεινε νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν ἀγροικίαν.

Μέχρι τούτου φθάνουσιν αἱ ἡμέτεραι εἰδήσεις.

ΤΕΛΟΣ

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΥΠΟ ΕΛΕΓΧΟΝ

Εἶνε γνωστὸν τὸ λόγιον, «ὅπου δύο ῥωμηοὶ τρεῖς γινῶμαι» Ἀλλ' ὅπου τρεῖς ῥωμηοὶ πόσαι γινῶμαι;

Καὶ ὅμως εἶναι τὸσον εὐκολὸς ἡ ἀπάντησις! ἀπλού- στατα—οὐδεμία. Ἄν καὶ δύναται κάλλιστα μία Ἑλληνίς στατα—οὐδεμία. Ἄν καὶ δύναται κάλλιστα μία Ἑλληνίς ἀμιλοῦσα νὰ ἀνταποκρίνηται εἰς ὀλόκληρον ὄμιλον, ἔστω καὶ ἂν ἀπαρτίζηται οὗτος καὶ ἀπὸ Τορσιλέσκους, πρὸ τοῦ ὁ- ποίου τὸ Πανελλήνιον ὀλόκληρον ἐπαθεν ἀπὸ λογοφυβίαν, λέγει ὅμως τόσα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα—ἀκριβῶς διότι λέ- γει πολλά, ὥστε ἐξουδετεροῦσιν ἀλλήλους οἱ λόγοι τῆς χω- ρίς ὅμως δυστυχῶς διὰ τὸ ἀκρατήριον νὰ ἐξαλείφουν καὶ τὴν κόπυσιν τῶν ἀκουστικῶν ὀργάνων.

Ἄγνοῦν εἰς τί θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν ἀναγνώστην ἡ εἰ- σήγησις αὕτη, ἀλλὰ τὴν παρέθεσα μετ' ὅλον τὸν φόβον, ὃν εἶχον τοῦ νὰ στραφῇ κατὰ τῆς γραφούσης, ἐλπίζω ὅμως ὅτι δὲν θὰ τὴν ἐνθυμηθῇ πολὺ κατὰ τὴν ἐξιστόρησιν μιᾶς συνο- μιλίας μου μετὰ δύο φίλων μου, παρόντος καὶ παλαιοῦ τι- νὸς τῆς γραφίδος στρατιώτου.

Ἐπρόκειτο περὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας νεωτέρας καὶ ἀρχαίας μετὰ πολλῶν πλατειασμῶν περὶ μῦθας καπέλ- ων καὶ μεταβολῆς τοῦ καιροῦ ἐπὶ τὸ ψυχρότερον.

Ἐννοεῖται ὅτι συμφωνήσαμεν πᾶσαι περὶ τῆς ἀρχαίας, ὅτι εἶνε πρότυπον συγγραφῆς ὑψηλῶν ἐννοιῶν καὶ ἀνερίκτου ὠραιότητος ἀνεῦ ἐξαιρέσεων, μετὰ πολλὰς ἐπιφυλάξεις. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν νέαν;

— Ἐμένα μ' ἀρέσει ἡ ποιησις τοῦ Σολωμοῦ· μόνον ποῦ γράφει πολὺ ἀπλᾶ.

— Ὅχι φιλτάτη, ἴσως, ἴσως αὐτὸ εἶναι τὸ θέλητρόν του· ἄλλοι, καθὼς ὁ Ραγκαβῆς καὶ ὁ Ὀρφανίδης, εἶνε τὸσφ στρυφνοί...

— Ἄ... ἡ στρυφνότης μὲ θέλγει· τί ὠραῖον πρᾶγμα ὁ συμβολισμὸς; δὲν συμφωνεῖτε κύριε Σ. ὅτι τὸ μαλλιάρν ὕφος...

— Τί ἐνοεῖτε μαλλιάρν ὕφος, δεσποινίς, ἠρώτησεν ὁ κύριος Σ...

— Νὰ, ἔσπευσεν ἡ ἄλλη φίλη μου ν' ἀπαντήσῃ, τὸ δημῶδες ὕφος αὐτό, ... πῶς τὸ λέτε;

— Δημῶδες ὕφος; δὲν ἐννοῶ.

— Μὰ ἐκεῖνοι οἱ μαλλικροὶ ποῦ γράφουν... νὰ σὰν τὸν Βαλαωρίτη, λόγου χάριν... Σὰς ἀρέσει αὐτός;

— Βεβχίως ὁ Βαλαωρίτης εἶναι καλὸς, καλλίτερος ὅμως ὁ Βασ. λειάδης ἀπῆντησεν ἀντὶ τοῦ μειδιῶντος κ. Σ... ἡ ἄλλη— γράφει κάτι διηγήματα πολὺ καλλίτερα τοῦ Ξενο- πούλου.

— Ὅχι δὰ, ὁ Ξενοπούλος μόνον τοῦ Ὀρφανίδου εἶνε κατώτερος, καθὼς ὁ Εὐστρατιάδης, ὁ Ψυχάρης ὁ Παλαμᾶς, ὁ Ξενοφῶν...

— Ἐδιαβάσατε τὰ ἔργα ὄλων αὐτῶν δεσποινίς; ἠρώ- τησε μειδιῶν πάντοτε ὁ κ. Σ.

— Ναι, ... ὄχι ὅλα, ἀλλὰ ἓνα ποίημα τοῦ... Εὐστρατιά- δου καὶ ἓνα χρονογράφημα τοῦ Βασιλειάδου μου ἤρесе πολὺ...

— Ἐφέρετε; ἐγὼ δὲν διαβάζω τόσον τοὺς μαλλιάρους· προτιμῶ τὸν Χάνς Ἄνδερσεν ὀλίγον...

Δυστυχῶς ἔ καιρὸς ἐπενέθη εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἠλλά- ξαμεν θέμα· ἄλλως ἡ διαρκὴς τῶν συγγραφέων ποιητῶν παρέλασις, —σωστὸς χορὸς μετημφισμένων, — θὰ ἠνάγκαζε τὸν κ. Σ. νὰ μεταβάλλῃ τὸ μειδιάματόν του εἰς κνίχασμόν. Καὶ αὐτὸ μὲν δὲν ἐγείνειν, ἀλλ' ἠρωτήθη μόνον ὁ ἐκ τῶν δοκιμασιῶν τοῦ καλάμου χειριστῶν ἂν γνωρίζῃ πότε με- ταβάλλεται ὁ καιρὸς.

— Καὶ πῶς, δὲν γνωρίζετε σεῖς δεσποινίς; ἔκραξεν ἐν ἐκπλήξει· ἀλλ' ἐγὼ ἰπέθετα, προσέθηκε γελῶν, ὅτι εἶνε γνωστότατον. Ἐμιλοῦμεν τόσην ὥραν δι' αὐτό...

Μήπως ἀράγε ἡ ἀπάντησις αὕτη τοῦ κ. Σ... Ἡρμῶς μόνον εἰς τὰς αὐτοσχεδίους κριτίας; Δὲν ἦτο γενικὴ κρι- τικὴ δύναμένη νὰ τεθῇ καὶ ὑπὸ μερικῆς φιλολογικῆς καὶ καλ- λιτεχνικῆς κρίσεως, αἱ ὁποῖαι μᾶς σερβίρονται ἐπιῆτη τῶρα κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς κριτικομανίας;

Ἄθῆναι Δέσποινα Ζ. Μυρζίζου.

ΚΣΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΙΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Γάμοι καὶ Ἄρραβῶνες. Ἡ Δῆς Εὐανθία Π. Ταλλιαδῶρου θυγατὴρ τοῦ λαμπροῦ φίλου κ. Π. Ταλλι- αδῶρου ἐτέλεσε τοὺς γάμους τῆς μετὰ τοῦ καλλιστουμένου κ. Ἄλεξ. Νικολακάκη ἐμπόρου ἐν Καίρῳ. Ῥαίνωμεν δι' ἀνθήων τὴν εὐτυχῆ ἑνωσίν των καὶ εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς βίον ἀνέφελον.

— Εὐοίωνοι ἐτελέσθησαν οἱ ἔραβῶνες τοῦ ἐν Σύρῳ ἐγ- κατεστημένου ἐργοστασίου Γεωργίου Ζουμπουλέκη, μετὰ τῆς χαριτοδότης δεσποινίδος Μαρίας Δ. Στελάκη. Εὐχό- μεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Παρά τὴν Πλατεῖαν Ὀμονοίας (Λεωφόρος Πειραιῶς 3). ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ Μαθητῶν τροφίμων, ἡμιτροφίμων καὶ ἐξωτερικῶν.

ΑΡΤΟΣ ΓΝΗΣΙΟΣ, ΑΡΤΟΣ ΚΑΘΑΡΟΣ

ΤΟ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΛΕΟΥ

(Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως ὁδῶν Ἀδριανοῦ καὶ Πανὸς παρὰ τὸν παλαιὸν Στρατῶνα)

Παρασκευάζει τὸν ἐκλεκτότερον ἄρτον, διὰ τῶν ἀγνοτέρων ΣΙΜΥΓΓΑΛΙΩΝ, ζυμούμενον διὰ τῶν ΧΕΙΡΩΝ. Τὸ εὐ- γευστον καὶ καθαρὸν τοῦ ἄρτου τοῦ κ. Λέου κατέστησεν αὐτὸν ἀπαραίτητον διὰ πάντα οἶκον, ἡ καταπληκτικὴ κατανα- λωσις καὶ ἡ μεγάλη παρακαταθήκη τῶν ἐκλεκτοτέρων σιμυγδαλίων εἶνε ἐγγύησις περὶ τῆς ἐξόχου ποιότητός του. Διανομὴ κατ' οἶκον δις τῆς ἡμέρας. Ἀναλαμβάνει ἐπὶ παραγγελίᾳ τὴν κατασκευὴν παξιμαδιῶν εὐγευστοτάτων κα καθαρωτάτων.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΔΡΑΜΙΩΝ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΤΟΥ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΑΠΟΣΤ. ΛΕΟΥ

ΑΡΤΟΣ ΑΜΙΓΗΣ, ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΜΕΓΑ ΓΑΛΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο «ΕΡΜΗΣ»

Α. Ν. Οικονόμου καὶ ἀδελφῶν.

Ἐν Πειραιεὶ Ὀδὸς Τσαμαδοῦ παρὰ τῷ ἀμαζοστάσιον. Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς ὑαλουργίας καὶ κρουσταλλουργίας, λάμπαι· μεγάλη συλλογὴ σερβίσιων, κλ.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ «ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ»

Ὀδὸς Νίκης, ὕψισθεν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταν- τινίδου.

ΜΗΝΑ ΖΕΠΑΤΟΥ

Καφὲς καθαρὸς, καθαριότης ἔκτακτος, τουμπεκὶ Περσικὸν ὕδωρ καθαρὸν καὶ ὄλαι αἱ ἐφημερίδες. [Περιποιήσις μονα- δική.]

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΑΡΑΒΕΛΛΑ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΜΑΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ὀδὸς Νίκης 48 ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΓΥΡΟΧΟΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

ΔΗΜ. Α. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ὀδὸς Καπνικαρέας 2.

Κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἶδη, κο- σμήματα, οἰκιακὰ σκευῆ, ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ὀρολόγια ἐπι- διορθοῦνται καὶ πωλοῦνται ἡγγυημένα, ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν ἀγιογραφικῶν εἰκόνων ἐπαγύρωσιν καὶ ἐπιχρύ- σωσιν αὐτῶν κτλ. κτλ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η «ΓΑΛΛΙΑ» ΕΝ ΛΑΜΙΑ

Ἐπὶ τῆς ἄνω Πλατείας

Δωμάτια εὐάερα, καθαριότης ἔκτακτος, περιποιήσις μο- ναδική. Ὅλοι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἡ «Γαλλία» τῶν ἀδελφῶν ΚΟΚΚΟΤΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΣΤ. ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

Τὸ θαλαμηγόν καὶ ταχύπλοον ἀτμόπλοιον «ΑΣΤΗΡ» ὑπὸ κυβερνήτην τὸν κ. Ἄνδρ. Σάντον, ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς κατὰ Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον, ὥραν 7 1/2 π.μ. διὰ Ἀγίναν, Πόρον, Μέθανα, (τὸ θέρος) Ἐ- δραν, Σπέτσας, Χέλιον, Λεωνίδιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον, ὅπῃθεν ἐπιστρέφει διὰ τῶν ἰδίων προσεγγίσεων εἰς Πειραιᾶ. Πρακτορεῖον ἐν Πειραιεὶ. Ὀδὸς Μικρᾶς Στοᾶς.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Ν. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΛΑΜΙΑ Ἐπὶ τῆς ἄνω Πλατείας

Ἀρώματα, λαϊμοδέται, μπαπτούνια, τέχνη ἀτσά- μιλιοσ.

Δ. ΜΙΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Γυναικολόγος-μαιευτὴρ

Ὀδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 4 (Πλατεία Ὀμονοίας) Δεχεταὶ 8—9 π. μ καὶ 2—3 μ. μ.

ΑΠΟΘΗΚΑΙ

ΕΙΔΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΛΕΩΝΙΔΑ Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Πειραιεὶ

Ἐπὶ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη. — Ὀδὸς Λεωχάρους. — Ὀδὸς Κάστορος καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φωκίωνος.

Ἀντιπροσωπεῖται Εὐρωπαϊκῶν οἰκῶν.

International composition

Βαφρὶ εἰδικαὶ διὰ τὰ ὑφάλα μέρη τῶν ἀτμοπλοίων, παρα- δεδεγμένοι παρὰ τοῦ βρεττανικοῦ Ναυαρχείου.

Ἀπαιτουμένη ποσότης διὰ πλοῖα χωρητικότητος.

Τόννων Gross	500	εἰς (1)	ἀγγλ. στατῆρ
»	1000	δύο (2)	»
»	1500	τρεις (3)	»
»	2000	τέσσα (4)	»

Παρακαταθήκη ἐν τῇ δικμετακομίσει τοῦ τελωνείου Πειραιῶς

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΝΕΙΟΝ ΜΙΝΕΡΒΑ-ΑΘΗΝΑ

Γ. Σ. Τσαγκοπούλου καὶ Γ. Στάμου

Τὸ μεγαλειότερον καὶ Εὐρωπαϊκώτερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Ξενοδοχείων ἀμιλλώμενον πρὸς τὰ ὀνομαστότερα Ξενοδοχεῖα τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπὶ τῆς κεντρικωτέρας θέσεως τοῦ Βόλου. Κτίριον πολυτελές, βλέπον ἐπὶ τεσσάρων ὁδῶν. Ὑπηρεσία ἀνεπίληπτος, Ἐπιπλα ὄλως καινουργῆ.

Τὸ μέγα Ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ ἀπὸ πολλοῦ ἔχον τὴν ἀρίστην φήμην παρὰ τοῖς ἐρχομένοις ἐν Βόλῳ ξένοις εἰδοποιοῖσιν ὅτι ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου π. ἔ.

Ἡ Διευθύνσις

Γ. ΣΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΤΣΑΜΟΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΧΕΙΡΟΚΤΙΟΝ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ἡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ,

Ν. Κουτσικοπούλου

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΟΝ ὙΛΩΝ

Καὶ Σιδηρῶν Δοκῶν

Πέτρον καὶ Κωντ. Α. Κοσμῆ

Ἐν Ἀθήναις

Ἐν Πειραιεῖ

πλατεῖα Δημαρχείου

σταθμὸς Σιδηροδρ. Π. Α. Π

Τιμαὶ ἀνεπέδεκτοι συναγωνισμοῦ

Μεγάλοι ἀποθήκαι σιδηρῶν δοκῶν. Τσιμέντων ἀρτιφισιέλ (ἠγγυημένων διὰ τεχνικὰ ἔργα) Πορσελάν Νατουρέλ καὶ μαρμαρίνων Τηνιακῶν. Ὁμοίων ἐκ τσιμέντου παντὸς μεγέθους καὶ χρώματος. Σωλῆνων χυτοσιδηρῶν, πηλίνων ἀγγλικῶν καὶ ἐγγυρῶν καὶ κρουγκίων. Λεκανῶν, ἀποχωρητηρίων ἀγγλικῶν καὶ ἐγγυρῶν μετὰ καζανακίων καὶ καθισμάτων. Τούβλων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Χαλκίδος, ὁμοίων διατρώτων Ἀθηνῶν καὶ Πόρου, Θηραϊκῆς γῆς, ὑδραυλικῆς ἀσέστου Γαλλίας, σιδηρῶν πυρεστιῶν διὰ μαγειρεία μετὰ πλακακίων βερνικομένων καὶ φιοράτων, τούβλων πυρὸς καὶ πυροχρώματος. Μαρμαροκονίας καὶ κουρασανίου. Γύψου ἀψήτου καὶ κόνεως ἐψημένης, μνήιου καὶ λιθαργύρου. Ποργιῶν Αἰγίνης καὶ Κιμῶλου. Κεράμων κοινῶν καὶ Γαλλικοῦ συστήματος Πηλίνων καγγέλων φουρουκίων, κονσολῶν ρεζετῶν γλαστρῶν, ἀγαλμάτων λουκίων, ἀχροκεράμων καὶ κιονοκράνων. Λίθων μακάρων διὰ προσόψεις, σιδηρῶν σφώνων διὰ πλουσταριά, φουριέλων κόκ, νεροχυτῶν μαρμαρίνων, σιδηρῶν σωλήνων μεταχειρισμένων καὶ σιδηρῶν σιδηροδρόμου (Rails) κλπ.

Παραγγελλοῦνται ἐκτελοῦνται ταχέως ὅσου δῆποτε ποσοῦ σιδηρῶν δοκῶν, σιδηροδρόμου (Rails), στηλῶν γεφυρῶν, στεγῶν, χαλυβδίνων θυρῶν (ρολῶν), σωλήνων ὑδραγωγῶν 5 καὶ 15 ἀτμοσφαιρῶν, τσιμέντων καὶ πάντων τῶν ἀνωθι σημειομένων.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Α. Διακάκη καὶ Ἀντασιώτου

Ἐν Πειραιεῖ (Ὁπισθεν Τιτανείου κήπου)

Οἱ φιλοπρόδοι καὶ ρέκται διευθύνται τοῦ ἀνω καταστήματος ἐφοδίασαν μὲ πλουσιωτάτην συλλογὴν εἰδῶν πολυτελείας, ὅλα τὰ εἶδη τοῦ γυναικείου στολισμοῦ, δαντέλλα, ορδέλλα, ἀρώματα, μεταξωτά, πλούς, ἀτλάζια, καὶ ὅ,τι ζητήσητε θὰ εὑρητε εἰς τοὺς κ. Διακάκη καὶ Ἀντασιώτου.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Ἀποστόλου Κ. Οἰκονόμου

ἐν Πειραιεῖ

(Κάτωθι Δημοτ. Θεάτρου Λεωφόρος Ἀθηνῶς)

Τὸ μόνον ἐργοστάσιον γυναικείων πιλῶν, ὅπερ διευθύνει μετ' ἀπαραμίλλου καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυΐας ἡ κ.

Πιλίτρα Ἀπ. Οἰκονόμου

Καθ' ὅλα εὐρωπαϊκὸν διὰ τὴν πλουσίαν συλλογὴν τοῦ προερχομένην ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων Παρισινῶν ἐργοστασιῶν. Εἶνε τὸ κέντρον τῆς καλλιτέρας κοινωνικῆς τάξεως ἐν Πειραιεῖ. Ἀπήλλαξε τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τοῦ Πειραιῶς νὰ ἀνέρχωνται εἰς Ἀθήνας καὶ παραγγέλωσι καπέλλα.

ΜΕΓΑ ΥΑΛΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΒΟΛΩ

Ἀδελ. Κυριακοπούλων

Τὸ μεγαλειότερον καὶ πλουσιώτερον κατάστημα τῆς Θεσσαλίας. Πλουσία συλλογὴ λαμπῶν.

Γ. Γ. ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἐν Πειραιεῖ

ΚΛΩΝΗ καὶ ΒΟΥΓΙΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

(Παρὰ τὴν Βασιλικὴν ἀποβάθραν)

Οἱ κκ. Κλωνῆς καὶ Βουγιατζόπουλος ἤνοιξαν ἐν Πειραιεῖ τελειότατον κουρεῖον, ἐν ᾧ πλὴν τῶν λαίμοδετῶν, ράβδων καὶ λοιπῶν ἀνδρικῶν εἰδῶν εὐρίσκονται καὶ κατασκευάζονται μπεροῦκαι.

ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ καὶ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ἈΘΗΝΑΙ (Ὁδὸς Καπνικαρέας)

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκιακῆς χρήσεως. Καθίσματα ἐξοχικά, διύλιστήρια τελειοτάτου συστήματος, Θερμάστραι μεθ' ὄλων τῶν ἐξαρτημάτων των.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΑΙ

Πόμολλα θυρῶν, ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκοδομικῆς μαχαίροπῆρουνα ἀγγλικὰ καὶ γαλλικὰ, Μηχαναὶ παγωτῶν καὶ πάγου. Ὅ,τι ζητήσητε θὰ τὰ εὑρητε εἰς τὸ κατάστημα σιδηρικῶν τῶν κ. κ. Μαγγιώρου καὶ Θεοδωρακάκη.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Γ. ΠΑΠΑΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

Ἐν Πόρῳ (ἐπὶ τῆς παραλίας)

Ἀποικιακά, τυριά καὶ βούτυρα ἐκλεκτά, οἶνος ἐξοχος, ἔλαια ἀ' ποιότητος κλπ. κλπ.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ (Ἐν Πειραιεῖ)

Β. Γ. ΠΑΝΙΑ

(Ὁδὸς Πλούτωνος)

Ὅλα τὰ εἶδη τῶν σιδηρικῶν, σιδηρικά δι' οἰκοδομὰς πόμολλα ἐκ πορσελάνης, νικελ καὶ ἄλλων μετάλλων, ὅλα τὰ μαγειρικὰ σκεύη, θερμάστραι τελειοτάτου συστήματος, ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ἀτμοπλοίων, φραγκεῖα ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν ἐργοστασιῶν. Μαχαίροπῆρουνα, μουςαμάδες καὶ κλειδαριές.